

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 120

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

52. sējums

2009. gada 15. maijs

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

Komisijas Regula (EK) Nr. 402/2009 (2009. gada 14. maijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 1

★ Komisijas Regula (EK) Nr. 403/2009 (2009. gada 14. maijs) par atļauju izmantot preparātu L-valīnu kā dzīvnieku barības piedevu ⁽¹⁾ 3

DIREKTĪVAS

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/33/EK (2009. gada 23. aprīlis) par “tīro” un energoefektīvo autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu ⁽¹⁾ 5

1

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lappusē)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

II Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta

LĒMUMI

Komisija

2009/382/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2009. gada 28. janvāris) par valsts atbalstu C 27/05 (ex NN 69/04), kas piešķirts lopbarības iepirkumam Friuli-Venēcijas Džūlijas reģionā (2003. gada 20. augusta reģionālā likuma Nr. 14 6. pants un Triestes Tirdzniecības kameras publicētais uzaicinājums izteikt ieinteresētību) (izziņots ar dokumenta numuru C(2009) 187)..... 13

2009/383/EK:

- ★ Komisijas Lēmums (2009. gada 14. maijs), ar ko aptur galīgos antidempinga maksājumus, kas Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes glifosāta importam noteikti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1683/2004..... 20

IETEIKUMI

Komisija

2009/384/EK:

- ★ Komisijas Ieteikums (2009. gada 30. aprīlis) par atlīdzības politiku finanšu pakalpojumu nozarē ⁽¹⁾ 22

2009/385/EK:

- ★ Komisijas Ieteikums (2009. gada 30. aprīlis), ar ko papildina Ieteikumus 2004/913/EK un 2005/162/EK attiecībā uz biržas sarakstā iekļautu sabiedrību direktoru atlīdzību ⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 402/2009

(2009. gada 14. maijs),

ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula ⁽¹⁾),

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 1580/2007, ar ko nosaka Regulu (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96 un (EK) Nr. 1182/2007 īstenošanas noteikumus augļu un dārzeņu nozarē ⁽²⁾, un jo īpaši tās 138. panta 1. punktu,

tā kā:

Regulā (EK) Nr. 1580/2007, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XV pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 1580/2007 138. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2009. gada 15. maijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 14. maijā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	MA	53,3
	TN	115,0
	TR	101,5
	ZZ	89,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	32,7
	TR	143,8
	ZZ	110,7
0709 90 70	JO	216,7
	TR	116,6
	ZZ	166,7
0805 10 20	EG	44,5
	IL	54,1
	MA	43,6
	TN	49,2
	TR	99,9
	US	49,3
	ZZ	56,8
0805 50 10	AR	50,9
	TR	56,4
	ZA	67,0
	ZZ	58,1
0808 10 80	AR	80,2
	BR	71,7
	CL	72,4
	CN	100,3
	MK	42,0
	NZ	105,1
	US	133,5
	UY	71,7
	ZA	80,2
ZZ	84,1	

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 403/2009**(2009. gada 14. maijs)****par atļauju izmantot preparātu L-valīnu kā dzīvnieku barības piedevu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK) Nr. 1831/2003 par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām⁽¹⁾ un jo īpaši tās 9. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 1831/2003 noteikts, ka piedevu lietošanai dzīvnieku barībā vajadzīga atļauja, kā arī izklāstīts tās piešķiršanas pamatojums un kārtība.
- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1831/2003 7. pantu ir iesniegts pieteikums, lai saņemtu atļauju preparātam, kas minēts šīs regulas pielikumā. Pieteikumam pievienotas vajadzīgās ziņas un dokumenti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1831/2003 7. panta 3. punkta prasībām.
- (3) Pieteikums attiecas uz jaunu atļauju lietot aminoskābi L-valīnu ar tīrības pakāpi vismaz 98 %, ko iegūst no *Escherichia coli* (K-12 AG314) FERM ABP-10640, kā barības piedevu visām sugām, iekļaujot šo preparātu piedevu kategorijā "uzturfizioloģiskās piedevas".
- (4) Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes ("iestāde") 2008. gada 30. janvāra⁽²⁾ un 2008. gada 18. novembra⁽³⁾ atzinumā secināts, ka aminoskābe L-valīns ar tīrības pakāpi vismaz 98 % kaitīgi neietekmē

dzīvnieku veselību, cilvēka veselību un vidi un ka šo aminoskābi uzskata par pieejama valīna avotu visām sugām. Iestāde neuzskata, ka ir vajadzīgas īpašas prasības uzraudzības veikšanai pēc preparāta laišanas tirgū. Iestāde arī pārbaudīja ziņojumu par barībā lietotās piedevas analīzes metodi, ko iesniegusi ar Regulu (EK) Nr. 1831/2003 izveidotā Kopienas references laboratorija.

- (5) Minētā preparāta novērtējums liecina, ka Regulas (EK) Nr. 1831/2003 5. pantā paredzētie atļaujas piešķiršanas nosacījumi ir izpildīti. Tādējādi preparātu jāļauj lietot, kā norādīts šīs regulas pielikumā.
- (6) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Pielikumā minēto preparātu, kas iekļauts barības piedevu kategorijā "uzturfizioloģiskās piedevas" un funkcionālajā grupā "aminoskābes, to sāļi un analogi", ir atļauts lietot kā dzīvnieku barības piedevu, ievērojot pielikumā izklāstītos nosacījumus.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 14. maijā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Androulla VASSILIOU

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.

⁽²⁾ *The EFSA Journal* (2008) 695, 1.–21. lpp.

⁽³⁾ *The EFSA Journal* (2008) 872, 1.–6. lpp.

PIELIKUMS

Piedevas identifikācijas numurs	Atļaujas turētāja nosaukums	Piedeve	Sastāvs, ķīmiskā formula, apraksts, analīzes metode	Dzīvnieku suga vai kategorija	Maksimālais vecums	Minimālais saturs	Maksimālais saturs	Citi noteikumi	Atļaujas termiņš
						mg/kg kompleksās barības ar mitruma saturu 12 %			
Uzturfizioloģisko piedevu kategorija. Funkcionālā grupa: aminoskābes, to sāļi un analogi									
3c3.7.1	–	L-valīns	<p>Piedevas sastāvs</p> <p>L-valīns ar tīrības pakāpi vismaz 98 % (sausnas), ko iegūst no <i>Escherichia coli</i> (K-12 AG314) FERM ABP-10640</p> <p>Darbīgās vielas raksturojums</p> <p>L-valīns (C₅H₁₁NO₂)</p> <p>Analīzes metode</p> <p>Kopienas analīžu metode aminoskābju noteikšanai (Komisijas Regula (EK) Nr. 152/2009 ⁽¹⁾)</p>	Visas sugas	–	–	–	Norāda mitruma saturu.	2019. gada 3. jūnijs

⁽¹⁾ OV L 54, 26.2.2009., 1. lpp.

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2009/33/EK

(2009. gada 23. aprīlis)

par “tīro” un energoefektīvo autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

nīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un transporta radītais piesārņojums tika minēti kā nopietni šķēršļi ilgtspējīgai attīstībai.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Dabas resursi, kuru apdomīga un racionāla izmantošana prasīta Līguma 174. panta 1. punktā, ietver naftu, kas ir galvenais enerģijas avots Eiropas Savienībā, bet vienlaikus ir ievērojams piesārņotāju emisijas avots.

(2) Komisijas 2001. gada 15. maija Paziņojumā “Ilgtspējīga Eiropa labākai pasaulei: Eiropas Savienības ilgtspējīgas attīstības stratēģija”, ko iesniedza Eiropadomes Ģēteborgas sanāksmē 2001. gada 15. un 16. jūnijā, siltum-

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽⁴⁾, ir atzīts, ka vajadzīgi īpaši pasākumi energoefektivitātes uzlabošanai un enerģijas taupīšanai, ar klimata pārmaiņām saistīto mērķu integrācijai transporta un enerģētikas politikā, kā arī īpaši pasākumi transporta nozarē, lai risinātu jautājumus par enerģijas patēriņu un siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju.

(4) Komisijas 2007. gada 10. janvāra Paziņojumā “Enerģētikas politika Eiropai” ierosināts, ka Eiropas Savienībai jāpņem lēmums līdz 2020. gadam samazināt savas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas par vismaz 20 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni. Papildus tam ir ierosināts noteikt saistošus mērķus līdz 2020. gadam turpmāk uzlabot energoefektivitāti par 20 %, panākt, ka atjaunojamās enerģijas īpatsvars sasniedz 20 %, bet ilgtspējīgi ražotas un sertificētas biodegvielas īpatsvars Kopienas transportlīdzekļu degvielas tirgū – 10 %, *inter alia*, lai uzlabotu energoapgādes drošību, dažādojot enerģijas avotu veidus.

(5) Komisijas 2006. gada 19. oktobra Paziņojumā “Energoefektivitātes rīcības plāns: potenciāla izmantošana” izsludināts, ka Komisija, izmantojot publisko iepirkumu un vairojot informētību, arī turpmāk centīsies paplašināt tīrāku, viedāku, drošāku un energoefektīvāku transportlīdzekļu tirgu.

(6) Komisijas 2006. gada 22. jūnija starpposma pārskatā attiecībā uz 2001. gada Balto grāmatu par Eiropas transporta politiku 2010. gadam “Eiropas dinamisma saglabāšana – ilgtspējīga attīstība mūsu kontinentā” paziņots, ka Savienība stimulēs videi draudzīgas inovācijas, tostarp ar Eiropas standartiem un publiskajiem iepirkumiem sekmējot “tīro” transportlīdzekļu izmantošanu.

⁽¹⁾ OV C 195, 18.8.2006., 26. lpp.

⁽²⁾ OV C 229, 22.9.2006., 18. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 22. oktobra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2009. gada 30. marta Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

- (7) Komisija savā 2007. gada 7. februāra Paziņojumā "Kopienas stratēģijas, lai samazinātu pasažieru automobiļu un vieglo komerciālo transportlīdzekļu CO₂ emisijas, pārskata rezultāti" iepazīstināja ar vispusīgu jaunu stratēģiju, lai Savienība varētu līdz 2012. gadam sasniegt mērķi – jaunu vieglo automobiļu CO₂ emisijas 120 g/km. Tika ierosināts tiesiskais regulējums, lai nodrošinātu transportlīdzekļu tehnoloģiju uzlabojumus. Papildu pasākumiem būtu jāveicina tādu transportlīdzekļu iepirkums, kuriem ir ekonomisks degvielas patēriņš.
- (8) Komisijas 2007. gada 25. septembra Zaļajā grāmatā par pilsētu transportu "Ceļā uz jaunu pilsētu mobilitātes kultūru" atzīmēts ieinteresēto personu atbalsts pasākumiem, lai sekmētu "tīro" un energoefektīvo transportlīdzekļu ieiešanu tirgū, izmantojot "zaļo" publisko iepirkumu. Tajā ierosināts, ka viena no iespējamām stratēģijām varētu būt balstīta uz ārējo izmaksu internalizāciju, proti, viens no līgumu piešķiršanas kritērijiem līdztekus transportlīdzekļa cenai būtu darbmūža ekspluatācijas izmaksas saistībā ar enerģijas patēriņu, CO₂ emisijām un piesārņotāju emisijām. Turklāt par publisko iepirkumu atbildīgās personas varētu dot priekšroku transportlīdzekļiem, attiecībā uz kuriem ievēroti jaunie Eiropas standarti. Jo savlaicīgāk sāks izmantot "tīrākus" transportlīdzekļus, jo drīzāk izdosies uzlabot gaisa kvalitāti pilsētu teritorijās.
- (9) Augsta līmeņa grupas CARS 21 2005. gada 12. decembra ziņojumā atbalstīta Komisijas iniciatīva par "tīru" un energoefektīvu transportlīdzekļu veicināšanu, ja vien ir izmantota tehnoloģiju ziņā neitrāla un uz darbību vērsta integrēta pieeja, iesaistot transportlīdzekļu ražotājus, eļļas un degvielas piegādātājus, remontdarbu veicējus, patērētājus vai autovadītājus un valsts varas iestādes.
- (10) Augsta līmeņa grupa konkurētspējas, enerģijas un vides jomā savā 2007. gada 27. februāra ziņojumā ieteica, ka privātajos un publiskajos iepirkumos būtu jāņem vērā visas darbmūža izmaksas, īpašu uzmanību pievēršot energoefektivitātei. Dalībvalstīm un Kopienai būtu jāizstrādā un jāpublicē publisko iepirkumu pamatnostādnes attiecībā uz to, kā izvairīties no "zemākās cenas" principa piemērošanas ilgspējīgāku starpproduktu iepirkumos saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/17/EK (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs⁽¹⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru⁽²⁾.
- (11) Šīs direktīvas mērķis ir veicināt "tīro" un energoefektīvo autotransporta līdzekļu tirgus attīstību un, ņemot vērā to, ka tas atstās būtisku ietekmi uz vidi, jo īpaši ietekmēt standartizētu, lielos daudzumos ražotu transportlīdzekļu tirgu, piemēram, vieglo automobiļu, autobusu, tālsatiksmes autobusu un kravas automobiļu tirgu, nodrošinot pietiekami lielu pieprasījumu pēc "tīriem" un energoefektīviem autotransporta līdzekļiem, lai mudinātu ražotājus un autonomas pārstāvjus ieguldīt turpmākā tādu transportlīdzekļu izstrādē, kam ir zems energopatēriņš un zems CO₂ un piesārņotāju emisiju līmenis.
- (12) Dalībvalstīm būtu jāinformē valsts, reģionālās vai vietējās līgumslēdzējas iestādes, līgumslēdzēji subjekti un pakalpojumu sniedzēji, kas nodrošina sabiedriskā transporta pakalpojumus, par noteikumiem, kas attiecas uz "tīro" un energoefektīvo transportlīdzekļu pirkumiem.
- (13) "Tīriem" un energoefektīviem transportlīdzekļiem sākotnēji ir lielāka cena nekā tradicionālajiem. Radot pietiekamu pieprasījumu pēc šādiem transportlīdzekļiem, varētu nodrošināt, ka apjomradīti ietaupījumi izraisa cenu samazināšanos.
- (14) Šī direktīva ir paredzēta, lai sniegtu atbalstu dalībvalstīm, atvieglojot un strukturējot zināšanu un labākās prakses apmaiņu nolūkā veicināt "tīro" un energoefektīvo transportlīdzekļu pirkumus.
- (15) Transportlīdzekļu iepirkumi sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšanai var ievērojami ietekmēt tirgu, ja Kopienas līmenī piemēro saskaņotus kritērijus.
- (16) Vislielākā ietekme uz tirgu un vislabākie izmaksu/ieguvumu rezultāti ir iegūstami tad, ja darbmūža izmaksas saistībā ar enerģijas patēriņu, CO₂ emisijām un piesārņotāju emisijām obligāti ietver līguma piešķiršanas kritērijos, veicot transportlīdzekļu iepirkumu sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšanai.
- (17) Saskaņā ar Direktīvas 2004/17/EK un Direktīvas 2004/18/EK darbības jomu, vienlaikus pilnībā ievērojot minēto direktīvu transponēšanu valstu tiesību aktos, šai direktīvai būtu jāattiecas uz autotransporta līdzekļiem, ko pērk līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji subjekti, neatkarīgi no tā, vai šīs iestādes un subjekti ir publiskas vai privātas struktūras. Turklāt šai direktīvai būtu jāattiecas arī uz tādu autotransporta līdzekļu pirkumiem, kurus izmanto sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšanā saskaņā ar pakalpojumu valsts līgumu, ļaujot dalībvalstīm no direktīvas darbības jomas izslēgt neliela apjoma pirkumus, lai izvairītos no nevajadzīga administratīvā sloga.

(1) OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp.

(2) OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

- (18) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (Pamatdirektīva) ⁽¹⁾, un nolūkā izvairīties no nevajadzīga administratīvā sloga dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām atbrīvot iestādes un uzņēmējus no šajā direktīvā noteiktajām prasībām, ja tiek pirkti transportlīdzekļi, kas konstruēti un izgatavoti specializētai lietošanai.
- (19) Ar šo direktīvu būtu jāparedz izvēles iespējas, lai varētu ņemt vērā enerģētikas un vides aspektus. Tas ļautu iestādēm un pakalpojumu sniedzējiem, kuri jau ir izstrādājuši vietējām vajadzībām un apstākļiem piemērotas metodes, tās piemērot arī turpmāk.
- (20) Iekļaujot enerģijas patēriņu, CO₂ emisijas un piesārņotāju emisijas līguma piešķiršanas kritērijos, netiek uzspiestas augstākas kopējās izmaksas, bet drīzāk, pieņemot lēmumu par iepirkumu, tiek laikus paredzētas darbmūža ekspluatācijas izmaksas. Papildus tiesību aktiem par emisiju Eiropas standartiem, ar ko nosaka emisiju maksimālās robežvērtības, ar šo pieeju piesārņotāju faktisko emisiju izsaka naudas izteiksmē, un tādējādi nav vajadzīgs paredzēt nekādus papildu standartus.
- (21) Līgumslēdzēja iestādes, līgumslēdzēji subjekti un pakalpojumu sniedzēji, tiem izpildot prasību tehniskajās specifikācijās ņemt vērā enerģētikas un vides aspektus, tiek mudināti tehniskajās specifikācijās noteikt stingrākus rādītājus attiecībā uz enerģētiku un vidi, nekā paredzēts Kopienas tiesību aktos, ņemot vērā, piemēram, Eiropas standartus, kas jau ir pieņemti, tomēr vēl nav kļuvuši obligāti.
- (22) *ExternE* pētījums ⁽²⁾, Komisijas programma "Tīru gaisu Eiropai" (*CAFE*) ⁽³⁾ un *HEATCO* pētījums ⁽⁴⁾ ir nodrošinājis informāciju par CO₂, slāpekļa oksīdiem (NO_x), metānu nesaturošo ogļūdeņražu (NMHC) un cieto daļiņu emisiju izmaksām. Izmaksas izteiktas tagadnes vērtībā, lai nesarežģītu līguma piešķiršanas procedūru.
- (23) Ar šo direktīvu būtu jānosaka tāds CO₂ un piesārņotāju emisiju izmaksu diapazons, kas, no vienas puses, ir pietiekami elastīgs, ļaujot līgumslēdzējam iestādēm, līgumslēdzējiem subjektiem un pakalpojumu sniedzējiem ņemt vērā vietējo situāciju, un, no otras puses, nodrošina pienācīgu saskaņotības pakāpi.
- (24) Obligātu kritēriju piemērošana tīru un energoefektīvu transportlīdzekļu iepirkumiem neizslēdz citu atbilstīgu līguma piešķiršanas kritēriju iekļaušanu. Tas arī neliedz izvēlēties modernizētus transportlīdzekļus, kas atjaunināti, lai atbilstu augstākām vides prasībām. Šādus citus atbilstīgus līguma piešķiršanas kritērijus var arī iekļaut iepirkuma procedūrā saskaņā ar Direktīvu 2004/17/EK vai Direktīvu 2004/18/EK un ar nosacījumu, ka minētie kritēriji attiecas uz līguma priekšmetu, nepiešķir neierobežotu izvēles brīvību līgumslēdzējai iestādei vai līgumslēdzējam subjektam, ir skaidri norādīti un ir saskaņā ar Līguma pamatprincipiem.
- (25) Metode, kas paredzēta, lai aprēķinātu darbmūža ekspluatācijas izmaksas saistībā ar piesārņotāju emisijām, un ko izmanto, pieņemot lēmumus par transportlīdzekļu iepirkumiem, tostarp šajā direktīvā noteiktās skaitliskās vērtības, neskar citus Kopienas tiesību aktus, ar kuriem nosaka ārējās izmaksas.
- (26) Šajā direktīvā noteiktās aprēķināšanas metodes pārskatīšana un pārstrādāšana būtu jāveic saskaņā ar attiecīgiem Kopienas tiesību aktiem, lai panāktu atbilstmi tiem.
- (27) Pieņemot lēmumu par "tīru" un energoefektīvu autotransporta līdzekļu iepirkumu, līgumslēdzējam iestādēm vai līgumslēdzējiem subjektiem cita starpā būtu jāņem vērā ar enerģētiku un vidi saistītie līguma piešķiršanas kritēriji.
- (28) Šī direktīva nedrīkstētu liegt līgumslēdzējam iestādēm un organizācijām, pērkot transportlīdzekļus sabiedriskā transporta pakalpojumu sniegšanai, dot priekšroku jaunākajiem "Euro" piesārņotāju emisiju standartiem, ja arī šie standarti vēl nav kļuvuši obligāti. Tāpat tā nedrīkstētu liegt līgumslēdzējam iestādēm un līgumslēdzējiem subjektiem dot priekšroku alternatīvai degvielai, piemēram, ūdeņradim, sašķidrinātai naftas gāzei (SNG), saspīstai dabasgāzei (SDG) un biodegvielai, ja ir ņemta vērā darbmūža ietekme uz enerģētiku un vidi.
- (29) Būtu jāizstrādā standartizētas Kopienas testu procedūras transportlīdzekļu papildu kategorijām, lai uzlabotu ražotāju datu salīdzināmību un pārskatāmību. Ražotāji būtu jāmudina sniegt datus par kopējo darbmūža enerģijas patēriņu, CO₂ emisijām un piesārņotāju emisijām.

⁽¹⁾ OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ Bickel, P., Friedrich, R., *ExternE. Externalities of Energy. Methodology 2005, update, European Commission, Publications Office, Luxembourg, 2005.*

⁽³⁾ Holland, M., et al., (2005a). *Methodology for the Cost-Benefit Analysis for CAFE: Volume 1: Overview of Methodology. AEA Technology Environment, Didcot, 2005.*

⁽⁴⁾ Bickel, P., et al., *HEATCO Deliverable 5. Proposal for Harmonised Guidelines, Stuttgart, 2006.*

- (30) Iespēja sniegt valsts atbalstu tādu "tīro" un energoefektīvo autotransporta līdzekļu pirkumiem, tostarp transportlīdzekļu modernizēšanai, nomainot dzinējus un rezerves daļas, kuru tehniskās īpašības pārsniedz obligātās vides prasības, ir paredzēta Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai⁽¹⁾ un Komisijas Regulā (EK) Nr. 800/2008 (2008. gada 6. augusts), kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (vispārējā grupu atbrīvojuma regula)⁽²⁾. Šajā kontekstā būtiskas ir arī pamatnostādnes, kas iekļautas Komisijas Paziņojumā "Kopienas vadlīnijas valsts atbalstam dzelzceļa uzņēmumiem"⁽³⁾, jo īpaši 34. punkta 1. zemsvītras piezīme un 36. punkta 3. zemsvītras piezīme. Tomēr attiecībā uz šādu valsts atbalstu turpinās piemērot Līguma noteikumus, jo īpaši tā 87. un 88. pantu.
- (31) Iespēja sniegt valsts atbalstu tādas infrastruktūras attīstības veicināšanai, kas ir nepieciešama alternatīvās degvielas izplatīšanai, ir paredzēta Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai. Tomēr attiecībā uz šādu valsts atbalstu turpinās piemērot Līguma noteikumus, jo īpaši tā 87. un 88. pantu.
- (32) "Tīru" un energoefektīvu autotransporta līdzekļu pirkšana sniedz iespēju pilsētām paust savu ekoloģisko pārliecību. Šajā sakarībā ir būtiski internetā darīt pieejamu informāciju par publiskajiem iepirkumiem, kā to paredz šī direktīva.
- (33) Ir jānodrošina publicēt internetā visu būtisko informāciju par finanšu instrumentiem, kas pieejami katrā dalībvalstī saistībā ar mobilitātes veicināšanu pilsētās un "tīru" un energoefektīvu transportlīdzekļu popularizēšanu.
- (34) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽⁴⁾.
- (35) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro pielāgot inflācijai un tehniskas attīstībai tehniskos datus autotransporta līdzekļu darbmuža ekspluatācijas izmaksu aprēķināšanai. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (36) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, sekmēt un stimulēt "tīro" un energoefektīvo transportlīdzekļu tirgu un palielināt transporta nozares ieguldījumu Kopienas

vides, klimata un enerģētikas politikā – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka nolūkā radīt transportlīdzekļu kritisko masu rentabli Eiropas rūpniecības attīstībai minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

- (37) Dalībvalstīm un Komisijai būtu jāturpina "tīro" un energoefektīvo autotransporta līdzekļu popularizēšana. Šajā sakarībā būtiska nozīme var būt valsts un reģionālajām darbības programmām, kas paredzētas Padomes Regulā (EK) Nr. 1083/2006 (2006. gada 11. jūlijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu⁽⁵⁾. Turklāt tādas Kopienas programmas kā Civitas un "Saprātīga enerģija Eiropai" var uzlabot mobilitāti pilsētās, vienlaikus samazinot pilsētas vides radītās nelabvēlīgās sekas.
- (38) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽⁶⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kur pēc iespējas precīzāk atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un mērķi

Šī direktīva paredz, ka līgumslēdzējas iestādes, līgumslēdzēji subjekti, kā arī atsevišķi pakalpojumu sniedzēji, pērkot autotransporta līdzekļus, ņem vērā to darbmuža ietekmi uz enerģētiku un vidi, tostarp enerģijas patēriņu un CO₂ un noteiktu piesārņotāju emisiju apjomu, lai sekmētu un stimulētu "tīro" un energoefektīvo transportlīdzekļu tirgu un palielinātu transporta nozares ieguldījumu Kopienas vides, klimata un enerģētikas politikā.

2. pants

Atbrīvojumi

Dalībvalstis var šīs direktīvas prasības nepiemērot līgumiem par Direktīvas 2007/46/EK 2. panta 3. punktā minēto transportlīdzekļu pirkumiem, ja attiecīgo dalībvalstu teritorijā uz šiem transportlīdzekļiem neattiecas tipa apstiprinājums vai individuālais apstiprinājums.

⁽¹⁾ OV C 82, 1.4.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.

⁽³⁾ OV C 184, 22.7.2008., 13. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

3. pants

Piemērošanas joma

Šo direktīvu piemēro līgumiem par autotransporta līdzekļu pirkumiem, ko veic:

- a) līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji subjekti, ja tiem ir pienākums piemērot iepirkuma procedūras, kas paredzētas Direktīvā 2004/17/EK un Direktīvā 2004/18/EK;
- b) pakalpojumu sniedzēji, kas pilda sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības atbilstīgi pakalpojumu valsts līgumam Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus⁽¹⁾ nozīmē, pārsniedzot robežlielumu, kas dalībvalstīm jānosaka tāds, lai netiktu pārsniegtas direktīvā 2004/17/EK un 2004/18/EK noteiktās robežvērtības.

4. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- 1) "līgumslēdzējas iestādes" ir līgumslēdzējas iestādes, kā definēts Direktīvas 2004/17/EK 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Direktīvas 2004/18/EK 1. panta 9. punktā;
- 2) "līgumslēdzēji subjekti" ir līgumslēdzēji subjekti, kā minēts Direktīvas 2004/17/EK 2. panta 2. punktā;
- 3) "autotransporta līdzeklis" ir transportlīdzeklis, kas atbilst pielikuma 3. tabulā uzskaitītajām transportlīdzekļu kategorijām.

5. pants

"Tiro" un energoefektīvo autotransporta līdzekļu pirkumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka no 2010. gada 4. decembra visas 3. pantā minētās līgumslēdzējas iestādes, līgumslēdzēji subjekti un pakalpojumu sniedzēji, pērkot autotransporta līdzekļus, ņem vērā darbmuža ekspluatācijas ietekmi uz enerģētiku un vidi, kā norādīts šā panta 2. punktā, un piemēro vismaz vienu no šā panta 3. punktā noteiktajiem variantiem.

2. Ekspluatācijas ietekme uz enerģētiku un vidi, kas jāņem vērā, ietver vismaz šādus kritērijus:

- a) enerģijas patēriņš;
- b) CO₂ emisijas; un
- c) NO_x, NMHC un cieto daļiņu emisijas.

⁽¹⁾ OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.

Papildus ekspluatācijas ietekmei uz enerģētiku un vidi, kā minēts šā punkta pirmajā daļā, līgumslēdzējas iestādes, līgumslēdzēji subjekti un pakalpojumu sniedzēji var apsvērt arī citus vides ietekmes aspektus.

3. Prasības, kas minētas 1. un 2. punktā, izpilda vienā no šādiem veidiem:

- a) autotransporta līdzekļu pirkuma dokumentos iekļauj enerģijas un vides rādītāju tehniskās specifikācijas attiecībā uz katru no konkrētajiem ietekmes aspektiem, kā arī attiecībā uz katru no vides ietekmes papildu aspektiem; vai
- b) lēmumā par pirkumu iekļauj apsvērumus par ietekmi uz enerģētiku un vidi, turklāt:

— gadījumos, kad piemēro iepirkuma procedūru, šos ietekmes apsvērumus izmanto kā līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijus, un

— gadījumos, kad lēmumā par pirkumu šos ietekmes apsvērumus izsaka naudas izteiksmē, izmanto šīs direktīvas 5. pantā noteikto metodiku.

6. pants

Transportlīdzekļa darbmuža ekspluatācijas izmaksu aprēķināšanas metodika

1. Lai piemērotu 5. panta 3. punkta b) apakšpunkta otro ievilkumu, darbmuža ekspluatācijas izmaksas saistībā ar enerģijas patēriņu, kā arī CO₂ emisijām un piesārņotāju emisijām, kā izklāstīts pielikuma 2. tabulā, kuras ir saistītas ar pērkamo transportlīdzekļu ekspluatāciju, izsaka naudas izteiksmē un aprēķina, izmantojot turpmākajos apakšpunktos izklāstīto metodiku:

- a) transportlīdzekļa darbmuža ekspluatācijas izmaksas saistībā ar enerģijas patēriņu aprēķina, izmantojot šādu metodiku:

— transportlīdzekļa degvielas patēriņu uz kilometru atbilstoši 2. punktam skaita enerģijas patēriņa vienībās uz kilometru neatkarīgi no tā, vai šo patēriņu uzrāda tieši, kā tas, piemēram, ir elektriskajos transportlīdzekļos, vai arī to uzrāda kā citādi. Ja degvielas patēriņš ir dots citās vienībās, to pārveido enerģijas patēriņā uz kilometru, dažādu degvielas veidu energoietilpības aprēķināšanai izmantojot pielikuma 1. tabulā norādītos pārrēķina koeficientus,

— izmanto vienu monetāru vērtību uz vienību. Šī viena vērtība ir zemāka par benzīna vai dīzeļdegvielas enerģijas izmaksām uz vienību pirms nodokļu nomaksas, ja to izmanto kā transportlīdzekļa degvielu,

— transportlīdzekļa darbmūža ekspluatācijas izmaksas saistībā ar enerģijas patēriņu aprēķina, reizinot darbmūža nobraukumu atbilstoši 3. punktam, attiecīgā gadījumā ņemot vērā arī līdzšinējo nobraukumu, ar enerģijas patēriņu uz kilometru atbilstoši šā apakšpunkta pirmajam ievilkumam un enerģijas izmaksām uz vienību (atbilstoši šā apakšpunkta otrajam ievilkumam;

b) transportlīdzekļa darbmūža ekspluatācijas izmaksas saistībā ar CO₂ emisijām aprēķina, reizinot darbmūža nobraukumu atbilstoši 3. punktam, attiecīgā gadījumā ņemot vērā arī līdzšinējo nobraukumu, ar CO₂ emisijām kilogramos uz kilometru atbilstoši 2. punktam un izmaksām uz kilogramu atbilstīgi izmaksu diapazonam pielikuma 2. tabulā;

c) transportlīdzekļa darbmūža ekspluatācijas izmaksas saistībā ar pielikuma 2. tabulā uzskaitīto piesārņotāju emisijām aprēķina, saskaitot darbmūža ekspluatācijas izmaksas saistībā ar NO_x, NMHC un cieto daļiņu emisijām. Attiecībā uz katru piesārņotāju darbmūža ekspluatācijas izmaksas aprēķina, reizinot darbmūža nobraukumu atbilstoši 3. punktam, attiecīgā gadījumā ņemot vērā arī līdzšinējo nobraukumu, ar emisijām gramos uz kilometru atbilstoši 2. punktam un attiecīgām izmaksām uz gramu. Aprēķinot izmaksas, izmanto pielikumā 2. tabulā norādītās Kopienas vidējās vērtības.

Šīs direktīvas 3. pantā minētās līgumslēdzējas iestādes, līgumslēdzēji subjekti un pakalpojumu sniedzēji var piemērot augstākas izmaksas, ja šīs izmaksas nepārsniedz pielikuma 2. tabulā noteiktās vērtības, kas reizinātas ar koeficientu 2.

2. Transportlīdzekļa darbmūža degvielas patēriņu, kā arī CO₂ emisijas un piesārņotāju emisijas, kā izklāstīts pielikuma 2. tabulā, uz kilometru nosaka ar standartizētām Kopienas testu procedūrām, kas paredzētas transportlīdzekļiem, kuriem šādas testu procedūras jāpiemēro saskaņā ar tiesību aktiem par Kopienas tipa apstiprinājumu. Ja transportlīdzekļiem standartizētas Kopienas testu procedūras nepiemēro, dažādu piedāvājumu salīdzināmību nodrošina, izmantojot plaši atzītas testu procedūras vai iestādes veiktu testu rezultātus vai, ja tādu nav, ražotāja sniegto informāciju.

3. Ja nav norādīts citādi, transportlīdzekļa darbmūža nobraukumu nosaka, pamatojoties uz pielikuma 3. tabulas datiem.

7. pants

Pielāgošana tehnikas attīstībai

Komisija pielāgo inflācijai un tehnikas attīstībai datus autotransporta līdzekļu darbmūža ekspluatācijas izmaksu aprēķināšanai,

kā izklāstīts pielikumā. Šos pasākumus, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

8. pants

Paraugprakses apmaiņa

Komisija veicina un strukturē dalībvalstu apmaiņu ar zināšanām un paraugpraksi par to, kā sekmēt "tīru" un energoefektīvu autotransporta līdzekļu pirkumus, ko veic 3. pantā minētās līgumslēdzējas iestādes, līgumslēdzēji subjekti un pakalpojumu sniedzēji.

9. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

10. pants

Ziņojumi un pārskatīšana

1. No 2010. gada 4. decembra Komisija reizi divos gados sagatavo ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un atsevišķu dalībvalstu veiktajiem pasākumiem "tīru" un energoefektīvu autotransporta līdzekļu pirkumu veicināšanai.

2. Minētajos ziņojumos izvērtē šīs direktīvas, jo īpaši 5. panta 3. punktā minēto variantu piemērošanas, ietekmi un turpmākas rīcības nepieciešamību un, ja vajadzīgs, iekļauj priekšlikumus.

Minētajos ziņojumos Komisija katrā no pielikuma 3. tabulā norādītajām transportlīdzekļu kategorijām to nopirkto transportlīdzekļu absolūto un relatīvo skaitu, kas saistībā ar darbmūža ietekmi uz enerģētiku un vidi ir labākā tirgū pieejamā alternatīva, salīdzina ar kopējo šo transportlīdzekļu noietu un aprēķina, kā 5. panta 3. punktā minēto variantu piemērošana ir ietekmējusi noietu. Komisija izvērtē turpmākas rīcības nepieciešamību un, ja vajadzīgs, iekļauj priekšlikumus.

3. Ne vēlāk kā pirmā ziņojuma iesniegšanas dienā Komisija izvērtē 5. panta 3. punktā minēto variantu piemērošanu, sniedz 6. pantā noteiktās metodikas izvērtējumu un vajadzības gadījumā ierosina attiecīgus pielāgojumus.

11. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2010. gada 4. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

12. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

13. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2009. gada 23. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
P. NEČAS

PIELIKUMS

Dati autotransporta līdzekļu darbmūža ekspluatācijas izmaksu aprēķināšanai

1. tabula. Dzinēja degvielu energoietilpība

Degviela	Energoietilpība
Dīzeļdegviela	36 MJ/l
Benzīns	32 MJ/l
Dabāsgāze	33–38 MJ/Nm ³
Sašķīdināta naftas gāze (SNG)	24 MJ/l
Etanols	21 MJ/l
Biodīzeļdegviela	33 MJ/l
Emulsijas degviela	32 MJ/l
Ūdeņradis	11 MJ/Nm ³

2. tabula. Autotransporta emisiju izmaksas (2007. gada cenās)

CO ₂	NO _x	NMHC	Cietās daļiņas
0,03–0,04 EUR/kg	0,0044 EUR/g	0,001 EUR/g	0,087 EUR/g

3. tabula. Autotransporta līdzekļu darbmūža nobraukums

Transportlīdzekļa kategorija (M un N kategorijas saskaņā ar Direktīvu 2007/46/EK)	Darbmūža nobraukums
Pasažieru automobiļi (M ₁)	200 000 km
Vieglie komerciālie transportlīdzekļi (N ₁)	250 000 km
Lieljaudas transportlīdzekļi (N ₂ , N ₃)	1 000 000 km
Autobusi (M ₂ , M ₃)	800 000 km

II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 28. janvāris)

par valsts atbalstu C 27/05 (ex NN 69/04), kas piešķirts lopbarības iepirkumam Friuli-Venēcijas Džūlijas reģionā (2003. gada 20. augusta reģionālā likuma Nr. 14 6. pants un Triestes Tirdzniecības kameras publicētais uzaicinājums izteikt ieinteresētību)

(izzinots ar dokumenta numuru C(2009) 187)

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)

(2009/382/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt savus apsvērumus saskaņā ar šo pantu,

tā kā:

vēstuli, kurā bija teikts, ka Itālijas iestādes attiecīgi 2003. gada 30. septembrī un 2004. gada 12. martā ir nosūtījušas divas vēstules Triestes un Gorīcijas Tirdzniecības kamerai, lai norādītu, ka saistībā ar iepriekš minētā likuma 6. pantā paredzēto atbalstu jāpublicē uzaicinājums izteikt ieinteresētību un tā kopija jānosūta Komisijai.

(4) Pamatojoties uz šo informāciju, Komisija 2004. gada 28. jūnija vēstulē lūdza Itālijas iestādēm atsūtīt abu attiecīgo vēstuļu un abu tirdzniecības kameru sagatavoto uzaicinājumu izteikt ieinteresētību tekstus. Turklāt Komisija vēlējās uzzināt, vai atbalsts ir piešķirts un, ja ir, norādīt tā summu un piešķiršanas kārtību.

I. PROCEDŪRA

(1) Pēc informācijas un tai sekojošās sūdzības saņemšanas par to, ka Friuli-Venēcijas Džūlijas reģiona 2003. gada 20. augusta reģionālais likums Nr. 14 paredz piešķirt Triestes un Gorīcijas Tirdzniecības kamerai līdzekļus, lai apmierinātu no 2003. gada sausuma cietušo saimniecību lopbarības vajadzības, Komisija 2004. gada 2. aprīļa vēstulē aicināja Itālijas iestādes sniegt virkni skaidrojumu.

(2) Nesapņēmusi atbildi četru nedēļu laikā, kas Itālijas iestādēm atvēlēts prasītās informācijas sniegšanai, Komisija ar 2004. gada 26. maija vēstuli nosūtīja tām atgādinājumu.

(3) Ar 2004. gada 10. jūnija vēstuli, kuras saņemšana reģistrēta 2004. gada 15. jūnijā, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā nosūtīja Komisijai Itālijas iestāžu

(5) Ar 2004. gada 27. septembra vēstuli, kuras saņemšana reģistrēta 2004. gada 29. septembrī, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā nosūtīja Komisijai attiecīgos tekstus un 2004. gada 28. jūnija vēstulē prasīto informāciju.

(6) Tā kā no šīs informācijas kļuva skaidrs, ka Triestes Tirdzniecības kamera jau ir publicējusi uzaicinājumu izteikt ieinteresētību un rīkojusies saskaņā ar to un ka atbalsts, ko tirdzniecības kameras varētu izmaksāt vai bija izmaksājušas, nebija paredzēts tirdzniecības kameru vispārējā atbalsta shēmā, kuru Komisija bija apstiprinājusi saskaņā ar lietu par valsts atbalstu N 241/01, Komisija nolēma uzsākt izmeklēšanu saistībā ar lietu par nepaziņotu atbalstu ar numuru NN 69/04.

- (7) Komisija 2004. gada 12. novembra vēstulē lūdza Itālijas iestādes sniegt papildu informāciju par attiecīgo atbalstu.
- (8) Tajā pašā dienā Komisija saņēma Itālijas iestāžu vēstuli ar informāciju, kas papildināja 2004. gada 28. jūnija vēstulē lūgto informāciju (sk. 4. apsvērumu).
- (9) Ar 2005. gada 6. janvāra vēstuli, kuras saņemšana reģistrēta 2005. gada 11. janvārī, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā nosūtīja Komisijai Itālijas iestāžu vēstuli ar lūgumu pagarināt termiņu, kas Itālijas iestādēm atvēlēts papildu informācijas sniegšanai par aplūkojamo atbalstu, lai tās varētu atkārtoti izvērtēt attiecīgos reģionālos tiesību aktus.
- (10) Ar 2005. gada 25. janvāra vēstuli Komisija piešķīra atļauju pagarināt termiņu par vienu mēnesi.
- (11) Ar 2005. gada 21. februāra vēstuli Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā nosūtīja Komisijai Itālijas iestāžu vēstuli, kurā bija teikts, ka Gorīcijas Tirdzniecības kamera nav īstenojusi plānoto atbalstu un negrasās to darīt (vēstulei bija pievienots Tirdzniecības kameras lēmums, kas apstiprināja šo informāciju).
- (12) Ar 2005. gada 28. februāra vēstuli, kuras saņemšana reģistrēta 2005. gada 1. martā, un 2005. gada 30. marta vēstuli, kuras saņemšana reģistrēta 2005. gada 31. martā, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā nosūtīja Komisijai papildu informāciju par Triestes Tirdzniecības kameras piešķirto atbalstu.
- (13) Komisija 2005. gada 22. jūlija vēstulē ⁽¹⁾ informēja Itāliju par lēmumu uzsākt Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru saistībā ar atbalstu lopbarības iepirkumam, ko paredz 2003. gada 20. augusta reģionālā likuma Nr. 14 6. pants un attiecībā uz ko Triestes Tirdzniecības kamera publicēja uzaicinājumu izteikt ieinteresētību.
- (14) Komisijas lēmumu par procedūras uzsākšanu publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās puses iesniegt apsvērumus par attiecīgajiem pasākumiem.
- (15) Komisija apsvērumus no ieinteresētajām pusēm nav saņēmusi.

II. APRAKSTS

- (16) Saskaņā ar 6. pantu Friuli-Venēcijas Džūlijas reģiona 2003. gada 20. augusta reģionālajā likumā Nr. 14 (turpmāk "reģionālais likums Nr. 14") reģionālajām iestādēm ir atļauts piešķirt īpašu finansējumu EUR 170 000 apmērā Triestes Tirdzniecības, rūpniecības, amatniecības un lauksaimniecības kamerai un EUR 80 000 apmērā Gorīcijas Tirdzniecības, rūpniecības, amatniecības un lauksaimniecības kamerai, lai apmierinātu ar dzīvnieku barības nodrošināšanu saistītās ārkārtējās vajadzības lopkopības saimniecībās, kas cietušas no 2003. gada sausuma un atrodas apgabalos, līdz kuriem kopējās irīgācijas sistēmas nesniedzas.
- (17) Triestes Tirdzniecības kameras publicētais uzaicinājums izteikt ieinteresētību paredz piešķirt finansiālu atbalstu tām no 2003. gada sausuma cietušajām saimniecībām Triestes provincē, kuras, nespēdamas apūdeņot zemi, ko nevar apūdeņot ar kopējās irīgācijas sistēmām, ir cietušas ražas zaudējumus vismaz 20 % apmērā mazāk labvēlīgos apgabalos un 30 % apmērā pārējos apgabalos. Atbalstu piešķir kā atbalstu mājlopu barošanai vajadzīgās lopbarības iepirkumam.
- (18) Atbalstu izmaksā, uzrādot fakturrēķinus par lopbarības iepirkumu no 2003. gada 1. maija līdz 20. novembrim daudzumos, ko vajag, lai apmierinātu vienas saimniecībā esošas un lauksaimniekam piederošas mājlopu vienības vajadzību pēc uzturvielām. Mājlopu vienības ir liellopi, aitas, kazas un zirgu dzimtas dzīvnieki, ko audzē kaušanai vai izmanto darbam; kaujamo dzīvnieku gadījumā attiecīgie lauksaimnieki ir lauksaimnieki, kam lauksaimniecība ir galvenā nodarbošanās, un īpašnieki apsaimniekotāji, kas ir reģistrēti lauksaimniecības nozares *Istituto nazionale per la previdenza sociale* (Valsts Sociālās apdrošināšanas institūts). Ar terminu "lopbarība" apzīmē jebkura veida sausu sienu.
- (19) Atbalstu var izmaksāt ikvienai saimniecībai Triestes provincē, kas to lūdz, kamēr nav izlietoti visi šim nolūkam paredzētie līdzekļi.
- (20) Maksimālais kompensējamās lopbarības daudzums vienai mājlopu vienībai ir 1 500 kg. Atsauces cena, ko izmanto atbalsta aprēķinam, ir EUR 20, neieskaitot PVN. Ja pietiekamu skaits pārsniedz paredzēto, individuālo atbalstu vienai mājlopu vienībai proporcionāli samazina.
- (21) Ja atbalsta saņēmējas saimniecības lūdz un saņem citu atbalstu 2003. gada sausuma nodarīto zaudējumu kompensācijai, uzaicinājumā izteikt ieinteresētību paredzēto atbalstu attiecīgi samazina.

⁽¹⁾ Sk. vēstuli SG(2005)-Grefe D/203816.

⁽²⁾ OV C 233, 22.9.2005., 5. lpp.

III. LĪGUMA 88. PANTA 2. PUNKTĀ PAREDZĒTĀS PROCEDŪRAS UZSĀKŠANA

(22) Komisija uzsāka Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru, jo apšaubīja attiecīgo atbalsta pasākumu saderību ar kopējo tirgu. Šaubas radīja šādi aspekti:

- a) pamatojoties uz noteikumiem, par kuriem Komisija bija informēta, tā nevarēja secināt, ka zaudējumu robežvērtība ir noteikta stingri saskaņā ar 11.3. punktu Kopienas pamatnostādnes par attiecībā uz valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē⁽¹⁾ (turpmāk "pamatnostādnes"), un tāpēc nevarēja izslēgt iespējamību, ka atbalsts ir izmaksāts dažiem lauksaimniekiem, kuri nevarētu uz to pretendēt, ja zaudējumu robežvērtība būtu aprēķināta saskaņā ar minēto punktu;
- b) atbalsta aprēķinam faktiski izmantotā metode neatbilda pamatnostādņu 11.3. punktā izklāstītajai metodei, jo tās pamatā bija tikai iepirktais vienības svara cena; turklāt atbalsts bija jāizmaksā, pamatojoties uz lopbarības iepirkuma fakturrēķiniem, bet Triestes Tirdzniecības kameras publicētajā uzaicinājumā izteikt ieinteresētību nebija precizēts, ka iepirkumi nedrīkst pārsniegt sausuma dēļ faktiski zaudēto lopbarības daudzumu;
- c) saskaņā ar pamatnostādņu 11.3. punktu atbalsta summa jāsamazina arī par summu, ko veido jebkādi tieši atbalsta maksājumi, tomēr Itālijas iestādes nebija sniegušas informāciju par šo aspektu; tāpēc nevarēja izslēgt iespēju izmaksāt pārāk lielu kompensāciju par ciestajiem zaudējumiem;
- d) saskaņā ar to pašu pamatnostādņu punktu izmaksājāmā atbalsta summa jāsamazina arī par jebkuru summu, kas saņemta saskaņā ar apdrošināšanas shēmām, un jāņem vērā arī parastās izmaksas, kuras lauksaimniekiem nerodas, piemēram, gadījumos, kad nav iespējams novākt ražu; tomēr Itālijas iestādes nebija sniegušas informāciju par šo aspektu, tādējādi vēl vairāk pastiprinot aizdomas par pārāk lielas kompensācijas iespēju.

IV. ITĀLIJAS IESTĀŽU APSVĒRUMI

(23) Ar 2005. gada 26. septembra vēstuli, kuras saņemšana reģistrēta 2005. gada 27. septembrī, Itālijas Pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā nosūtīja Komisijai Itālijas iestāžu apsvērumus sakarā ar Līguma 88. panta 2. punktā paredzētās procedūras uzsākšanu attiecībā uz aplūkojamo atbalstu.

(24) Itālijas iestādes cita starpā apgalvo, ka ar reģiona pašvaldības priekšsēdētāja 2003. gada 16. septembrī izdoto Dekrētu Nr. 0329/Pres. Friuli-Venēcijas Džūlijas reģions ir pasludinājis 2003. gada sausumu par "nelabvēlīgiem laika apstākļiem", sausumu apstiprina reģionālās meteoroloģiskās novērošanas stacijas savāktie dati, un tas ir iemesls Komisijai paziņotajai un apstiprinātajai valsts atbalsta lietai (N 262/04).

(25) Itālijas iestādes atzīst, ka metode, ko Triestes Tirdzniecības kamera ir izmantojusi, lai aprēķinātu Triestes provinces lauksaimnieku ciestos zaudējumus, nav saskaņā ar pamatnostādņu 11.3. punktu. Tomēr tās apgalvo, ka pēc Līguma 88. panta 2. punktā paredzētās procedūras uzsākšanas Triestes Tirdzniecības kamera ir pārbaudījusi ražas zaudējumu robežvērtības visās saimniecībās, kas saņem atbalstu (43 saimniecības), salīdzinot vidējo lopbarības ražošanas apjomu trīs gados no 2000. līdz 2002. gadam (kad lauksaimnieki nesaņēma kompensācijas par zaudējumiem, ko radījuši nelabvēlīgi laika apstākļi) un 2003. gadā novāktu lopbarības ražu. Saskaņā ar Itālijas iestāžu teikto, iegūtie dati liecina, ka zaudējumi visos gadījumos ir pārsnieguši minimālās robežvērtības, kas dod tiesības pretendēt uz atbalstu (20 % mazāk labvēlīgos apgabalos un 30 % pārējos apgabalos).

(26) Itālijas iestādes piebilst, ka ir aprēķinājušas arī saskaņā ar pamatnostādņēm izmaksājāmā atbalsta lielumu. Šajā nolūkā tās izmantoja datus, kas sniegti reģionālās izpildvaras iestāžu 2003. gada 23. maija Lēmumā Nr. 1535 un attiecas uz vidējo lopbarības ražošanas apjomu un vidējo cenu trīs gados – no 2000. līdz 2002. gadam. No iegūtajiem skaitļiem tās atņēma faktisko katras saimniecības deklarēto ražošanas apjomu 2003. gadā, kas reizināts ar vidējo tā gada cenu. Visus aprēķinus atspoguļoja tabulā, norādot izmaksātā atbalsta summas, atbalsta summas, ko varēja apstiprināt saskaņā ar pamatnostādņēm, un *de minimis* atbalsta summas, kuras atbalsta saņēmējiem vēl var izmaksāt saskaņā ar Komisijas 2004. gada 6. oktobra Regulu (EK) Nr. 1860/2004 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarē⁽²⁾. Tabulā redzams, ka, kumulējot *de minimis* atbalstu un atbalstu, ko var piešķirt saskaņā ar pamatnostādņēm, tikai divi lauksaimnieki ir saņēmuši par atbalstu, kurš pārsniedz ciesto zaudējumu apjomu un kuru Itālijas iestādes ir apņēmušas atgūt.

(27) Attiecībā uz pārējām šaubām, kas Komisijai radušās, uzsākot Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru, Itālijas iestādes paskaidro, ka attiecīgā atbalsta saņēmēji nav saņēmuši ne tiešu atbalstu lopbarībai, ne summas saskaņā ar apdrošināšanas shēmām. Turklāt tās norāda, ka atbalsta saņēmējiem radušās ar lopbarības novākšanu un transportēšanu saistītas izmaksas, jo viņi bija saražojuši zināmu daudzumu lopbarības.

⁽¹⁾ OV C 28, 1.2.2000., 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 325, 28.10.2004., 4. lpp.

(28) Visbeidzot, Itālijas iestādes apgalvo, ka visi lauksaimnieki, kas saņem attiecīgo atbalstu, bija informēti par to, ka saistībā ar aplūkojamo pasākumu ir uzsākta Līguma 88. panta 2. punktā paredzētā procedūra.

V. NOVĒRTĒJUMS

(29) Saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm. Atbalsts, ko paredz reģionālais likums Nr. 14, atbilst šai definīcijai tādā izpratnē, ka to ir piešķirušas vietējās iestādes, tas dod priekšroku atsevišķu preču ražošanai (mājlopu audzēšanai, jo atbalsts lopbarības iepirkumam ir paredzēts, lai nodrošinātu dzīvniekus ar barību) un tas varētu radīt konkurences traucējumus un iespaidot tirdzniecību starp dalībvalstīm, ņemot vērā Itālijas vietu šo preču ražošanā (piemēram, 2006. gadā Itālija saražoja 13,3 % no Kopienā ražotās liellopu un teļa gaļas un bija Kopienas trešā lielākā liellopu un teļa gaļas ražotājvalsts).

(30) Tomēr Līguma 87. panta 2. un 3. punktā paredzētajos gadījumos dažiem pasākumiem var piemērot atkāpes un tos var uzskatīt par saderīgiem ar kopējo tirgu.

(31) Šajā gadījumā, ņemot vērā atbalsta būtību (kompensācijas par zaudējumiem, ko lauksaimniekiem nodarījuši nelabvēlīgi laika apstākļi), vienīgā piemērojamā atkāpe ir Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētā atkāpe, saskaņā ar kuru par saderīgu ar kopējo tirgu var uzskatīt atbalstu, kas veicina atsevišķu saimniecisko darbību vai atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šim atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā vispārējām interesēm (Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā atkāpe drīzāk ir piemērojama faktiski dabas katastrofu nevis tām pielīdzināmu notikumu gadījumos; kā norādīts pamatnostādņēs, Komisija konsekventi ir paudusi uzskatu, ka sausumu kā tādu nevar uzskatīt par dabas katastrofu Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē);

(32) Lai varētu piemērot iepriekš minēto atkāpi, attiecīgais atbalsts, kas ir nelikumīgs saskaņā ar 1. panta f) punktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta (tagad 88. pants) piemērošanai⁽¹⁾, jāizvērtē, ņemot vērā spēkā esošās normas atbalsta piešķiršanas dienā saskaņā ar Komisijas paziņojumu par noteikumu noteikšanu, kas piemērojami nelikumīga valsts atbalsta novērtēšanai⁽²⁾.

(33) Šajā gadījumā aplūkojamā atbalsta piešķiršanas dienā piemērojami noteikumi ir pamatnostādņu 11.3. punktā izklāstītie noteikumi. Saskaņā ar šo punktu jāievēro šādi nosacījumi:

a) zaudējumiem jāsasniedz zināma robežvērtība, kas noteikta 20 % apmērā no normālā ražošanas apjoma mazāk labvēlīgos apgabalos un 30 % apmērā pārējos apgabalos; zaudējumi jāaprēķina atsevišķi katrai saimniecībai;

b) minētās robežvērtības jānosaka, pamatojoties uz attiecīgās kultūras bruto ražošanas apjomu aplūkojamajā gadā salīdzinājumā ar bruto ražošanas apjomu parastā gadā; principā parasta gada bruto ražošanas apjoms jāaprēķina, pieņemot par atskaites punktu vidējo bruto ražošanas apjomu pēdējos trīs gados, izslēdzot tos gadus, kuros ir maksāta kompensācija par zaudējumiem, kas radušies nelabvēlīgu laika apstākļu dēļ; ir pieļaujamas citas parastā ražošanas apjoma aprēķina metodes (ieskaitot reģionālus atsaucē skaitļus) ar nosacījumu, ka šīs metodes ir reprezentatīvas un to pamatā nav pārmērīgi augsts ražas novērtējums;

c) lai nepieļautu pārmērīgas kompensācijas, izmaksājamā atbalsta summa nedrīkst pārsniegt vidējo ražošanas līmeni parastā laikposmā, kas reizināts ar vidējo cenu tajā pašā laikposmā, atņemot notikuma gada faktisko ražošanas apjomu, kas reizināts ar vidējo cenu šajā gadā;

d) no atbalsta summas jāatskaita arī visi tiešie atbalsta maksājumi;

e) no atbalsta summas jāatskaita summas, kas saņemtas saskaņā ar apdrošināšanas shēmām; turklāt jāņem vērā arī parastās izmaksas, kuras lauksaimniekiem nerodas, piemēram, ja raža nav jānovāc.

(34) Attiecībā uz divu pirmo nosacījumu ievērošanu Komisija atzīmē, ka Itālijas iestādes ir apstiprinājušas, ka sausums ir bijis, pamatojoties uz atbilstošu meteoroloģisko informāciju. Attiecībā uz iepriekš minēto nelabvēlīgo laika apstākļu nodarīto zaudējumu apjomu Komisija vispirms atzīmē, ka Itālijas iestādes atzīst, ka izmantotā metode, lai aprēķinātu Triestes provinces lauksaimnieku ciestos zaudējumus, nav saskaņā ar pamatnostādņu 11.3. punktu. Komisija to var apstiprināt, jo Triestes Tirdzniecības kameras publicētajā uzaicinājumā izteikt ieinteresētību ir noteikta tikai zaudējumu robežvērtība, kuru pārsniedzot, drīkst piešķirt atbalstu, bet nav precizēta zaudējumu aprēķina metode.

⁽¹⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 119, 22.5.2002., 22. lpp.

- (35) Tomēr saskaņā ar Itālijas iestāžu sniegto informāciju pēc Līguma 88. panta 2. punktā paredzētās procedūras uzsākšanas, piemērojot pamatnostādņu 11.3. punktā izklāstīto metodi, t. i., šajā gadījumā salīdzinot vidējo lopbarības ražošanas apjomu trīs gados no 2000. līdz 2002. gadam (kad lauksaimnieki nesaņēma kompensācijas par zaudējumiem, ko nodarījuši nelabvēlīgi laika apstākļi) un lopbarības ražošanu 2003. gadā, visās saimniecībās, kas saņem atbalstu, zaudējumi ir pārsnieguši minimālās robežvērtības, kuras dod tiesības pretendēt uz atbalstu (20 % mazāk labvēlīgos apgabalos un 30 % pārējos apgabalos).
- (36) Attiecībā uz atbalsta aprēķinam faktiski izmantoto metodi (un tātad trešā iepriekš minētā nosacījuma ievērošanu) Komisija atzīmē, ka izmantotā metode neatbilst pamatnostādņēm, jo atbalstu izmaksāja, uzrādot fakturrēķinus par lopbarības iepirkumiem, kas veikti no 2003. gada 1. maija līdz 20. novembrim tādos daudzumos, lai apmierinātu vienas saimniecībā esošas mājlopu vienības normālās vajadzības pēc uzturvielām, bet saskaņā ar pamatnostādņēm izmaksājamā atbalsta summa nedrīkst pārsniegt vidējo ražošanas līmeni parastā laikposmā, kas reizināts ar vidējo cenu tajā pašā laikposmā, atņemot notikuma gada faktisko ražošanas apjomu, kas reizināts ar vidējo cenu šajā gadā.
- (37) Itālijas iestāžu sniegtā informācija pēc Līguma 88. panta 2. punktā paredzētās procedūras uzsākšanas liecina, ka Triestes Tirdzniecības kameras izmantotās aprēķina metodes dēļ izmaksājamā atbalsta summa vairākos gadījumos (12 gadījumos no 43) ir pārsniegusi summu, kas būtu jāizmaksā, izmantojot pamatnostādņēs paredzēto aprēķina metodi.
- (38) Ievērojot to, ka Triestes Tirdzniecības kameras izmantotās aprēķina metodes dēļ izmaksājamā atbalsta summa vairāk nekā 25 % gadījumu ir pārsniegusi summu, ko var izmaksāt saskaņā ar pamatnostādņu 11.3. punktu, Komisija šo metodi nevar atzīt par pieņemamu.
- (39) Attiecībā uz pārējiem pamatnostādņu 11.3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem (un tātad ceturta un piektā iepriekš minētā nosacījuma ievērošanu) Komisija atzīmē Itālijas iestāžu apgalvojumu, ka attiecīgā atbalsta saņēmēji nav saņēmuši ne tiešu atbalstu lopbarībai, ne summas saskaņā ar apdrošināšanas shēmām un ka atbalsta saņēmējiem ir radušās ar lopbarības novākšanu un transportēšanu saistītas izmaksas, jo viņi bija saražojuši zināmu daudzumu lopbarības. Tas nozīmē, ka minētie nosacījumi uz šo gadījumu nav attiecināmi.

VI. SECINĀJUMS

- (40) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija nevar atzīt, ka ir ievēroti visi pamatnostādņu 11.3. punktā izklāstītie nosacījumi, jo, kā teikts 38. apsvērumā, Triestes Tirdzniecības kameras izmantotās atbalsta aprēķina metodes dēļ daudzos gadījumos ir pārsniegtas summas, ko varēja izmaksāt bez pārmērīgas kompensācijas.
- (41) Tādēļ Triestes Tirdzniecības kameras piešķirtajam atbalstam, lai kompensētu lopbarības iepirkumus pēc pārciestā 2003. gada sausuma, nevar piemērot Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzēto atkāpi, ciktāl tas pārsniedz summu, attiecībā uz kādu šo atkāpi varētu piemērot, ja būtu izmantota pamatnostādņu 11.3. punktā izklāstītā atbalsta aprēķina metode. Taču atbalsta daļa, kas nepārsniedz šo summu, ir saderīga ar kopējo tirgu, jo tā atbilst visiem pamatnostādņēs izklāstītajiem nosacījumiem.
- (42) Ja nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, saskaņā ar 14. panta 1. punktu Regulā (EK) Nr. 659/1999 Komisijai jālemj, ka attiecīgajai dalībvalstij jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja. Tādēļ Itālijai jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja. Saskaņā ar 42. punktu Komisijas paziņojumā "Ceļā uz Komisijas lēmumu efektīvu izpildi, kuros dalībvalstīm tiek uzdots atgūt nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu" ⁽¹⁾, Itālijai šā lēmuma noteikumi jāizpilda četros mēnešos no lēmuma stāšanās spēkā. Atgūstamajā atbalsta summā jāiekļauj procenti, kas aprēķināti saskaņā ar Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulu (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999 ⁽²⁾.
- (43) Tomēr par valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē nav uzskatāms neviens atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar atbalsta shēmu, kura atbalsta piešķiršanas dienā atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti Komisijas regulā, kura pieņemta, pamatojoties uz 2. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 994/98 ⁽³⁾ (*de minimis* regula).
- (44) Atbilstoši 49. punktam Komisijas paziņojumā "Ceļā uz Komisijas lēmumu efektīvu izpildi, kuros dalībvalstīm tiek uzdots atgūt nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu", lai noteiktu precīzu atbalsta summu, kas jāatgūst no katra individuālā saņēmēja saskaņā ar dalībvalsts shēmu, dalībvalsts var piemērot *de minimis* kritērijus, kuri ir piemērojami tā nelikumīgā un nesaderīgā atbalsta piešķiršanas dienā, uz kuru attiecas atgūšanas lēmums.

⁽¹⁾ OV C 272, 15.11.2007., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 142, 14.5.1998, 1. lpp.

(45) Laikā, kad Triestes Tirdzniecības kamera piešķīra atbalstu, Kopienas noteikumi par *de minimis* atbalstu lauksaimniecības nozarē vēl nebija pieņemti.

(46) Pirmie šādi Kopienas noteikumi ir formulēti Regulā (EK) Nr. 1860/2004.

(47) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1860/2004 vienam saņēmējam piešķirts atbalsts, kas trīs gadu laikposmā nepārsniedz EUR 3 000 (tas ir vienam uzņēmumam piešķiramais *de minimis* atbalsts), neiespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm, nerada un nedraud radīt konkurences traucējumus, un tādēļ uz to neattiecas Līguma 87. panta 1. punkts.

(48) Saskaņā ar 5. pantu Regulā (EK) Nr. 1860/2004 tas pats princips attiecas uz atbalstu, kas piešķirts pirms šīs regulas stāšanās spēkā, ja tas atbilst visiem regulas 1. un 3. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

(49) Šajā gadījumā individuālu atbalstu, kas nepārsniedz EUR 3 000, neuzskata par valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē, ja atbalsta piešķiršanas dienā tas atbilda 1., 2. un 3. pantam Regulā (EK) Nr. 1860/2004. Iepriekš minētie nosacījumi piemērojami tikai atbalstam, kas nepārsniedz EUR 3 000 un ir faktiski izmaksāts saskaņā ar attiecīgo shēmu. Itālijas iestādes nevar prasīt, lai atgūšanas gadījumu skaits tiktu samazināts, 12 pārmērīgas kompensācijas gadījumos atskaitot tās summas, ko katrs atbalsta saņēmējs būtu varējis saņemt saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1860/2004, jo gadījumā, ja saskaņā ar shēmu piešķirtā atbalsta summa pārsniedz maksimālo *de minimis* atbalstu, šim atbalstam, tostarp tai atbalsta daļai, kas nepārsniedz šo maksimālo summu, *De minimis* regulas priekšrocības nevar piemērot,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atbalsta shēma lopbarības iepirkumam, ko, pārkāpjot Līguma 88. panta 3. punktu, nelikumīgi īstenojusi Triestes Tirdzniecības kamera (Itālija, Friuli-Venēcijas Džūlijas reģions), nav saderīga ar kopējo tirgu, jo saskaņā ar to piešķiramais atbalsts pārsniedz summu, kas aprēķināta, izmantojot 11.3. punktā Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē izklāstīto atbalsta aprēķina metodi. Ar kopējo tirgu ir saderīgs saskaņā ar shēmu piešķirtais atbalsts, kas nepārsniedz summu, kura iegūta, izmantojot minēto pamatnostādņu 11.3. punktā izklāstīto atbalsta aprēķina metodi, bet nav saderīga tā atbalsta daļa, kas pārsniedz šo summu.

2. pants

Saskaņā ar 1. pantā minēto shēmu piešķirts individuāls atbalsts nav uzskatāms par valsts atbalstu, ja atbalsta piešķiršanas dienā tas atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti Komisijas regulā, kura pieņemta, pamatojoties uz 2. pantu Regulā (EK) Nr. 994/98, kas ir piemērojama atbalsta piešķiršanas dienā.

3. pants

1. Triestes (Itālija) Tirdzniecības kamera atgūst no saņēmējiem saskaņā ar 1. pantā minēto shēmu piešķirto nesaderīgo atbalstu.

2. Par atgūstamajām summām aprēķina procentus, sākot no dienas, kad tās nodotas saņēmēju rīcībā, līdz to faktiskās atgūšanas dienai.

3. Procentus aprēķina pēc salikto procentu formulas saskaņā ar V nodaļu Regulā (EK) Nr. 794/2004 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 271/2008 ⁽¹⁾, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 794/2004.

4. pants

1. Saskaņā ar 1. pantā minēto shēmu piešķirtā atbalsta atgūšana ir tūlītēja un efektīva.

2. Itālija nodrošina šā lēmuma īstenošanu četros mēnešos pēc tā paziņošanas.

5. pants

1. Divos mēnešos pēc šā lēmuma paziņošanas Itālija Komisijai iesniedz šādu informāciju:

a) no katra saņēmēja atgūstamā kopējā summa (sākotnējā summa ar procentiem);

b) šā lēmuma izpildes nodrošināšanai veikto un plānoto pasākumu sīks apraksts;

c) dokumenti, kas apliecina, ka saņēmējiem ir pieprasīts atmaksāt atbalstu.

2. Itālija informē Komisiju par šā lēmuma īstenošanu pieņemto valsts pasākumu norisi, līdz saskaņā ar 1. pantā minēto shēmu piešķirtais atbalsts ir atgūts. Pēc Komisijas pieprasījuma Itālija nekavējoties sniedz informāciju par šā lēmuma izpildes nodrošināšanai veiktajiem un plānotajiem pasākumiem. Turklāt tā sniedz sīku informāciju par atbalsta summām un procentiem, kas jau atgūti no saņēmējiem.

⁽¹⁾ OV L 82, 25.3.2008., 1. lpp.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijai.

Briselē, 2009. gada 28. janvārī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 14. maijs),

ar ko aptur galīgos antidempinga maksājumus, kas Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes glifosāta importam noteikti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1683/2004

(2009/383/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

spēkā esošo pasākumu apturēšanu saskaņā ar pamatregulas 14. panta 4. punktu. Tāpēc Komisija pārbaudīja, vai šāda apturēšana ir pamatota.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

B. PAMATOJUMS

ņemot vērā Padomes 1995. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ⁽¹⁾ ("pamatregula"), un jo īpaši tās 14. panta 4. punktu,

- (3) Pamatregulas 14. panta 4. punktā noteikts, ka Kopienas interesēs antidempinga pasākumus var apturēt, ja tirgus apstākļi uz laiku ir mainījušies tādā apmērā, ka nav domājams, ka, apturot pasākumus, atkal tiks nodarīts kaitējums, un ar noteikumu, ka Kopienas ražošanas nozarei ir bijusi iespēja iesniegt apsvērumus un šie apsvērumi ir ņemti vērā. Turklāt 14. panta 4. punktā noteikts, ka attiecīgos antidempinga pasākumus var atjaunot jebkurā laikā, ja apturēšanas iemesls vairs nepastāv.

pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

A. PROCEDŪRA

- (1) Pēc izmeklēšanas, kas notika saskaņā ar pamatregulas ("pārskatīšanas izmeklēšana") 11. panta 2. punktu, Padome ar Regulu (EK) Nr. 1683/2004 ⁽²⁾ noteica galīgu antidempinga maksājumu glifosāta importam, kā izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā un ko patlaban klasificē ar KN kodu ex 2931 00 95 (*Taric* kods 2931 00 95 82) un ex 3808 93 27 (*Taric* kods 3808 93 27 19) (attiecīgais ražojums), kurš tika piemērots arī glifosāta importam, kas sūtīts no Malaizijas (par izcelsmes valsti deklarācijā uzrādot vai neuzrādot Malaiziju) (*Taric* kods 2931 00 95 81 un 3808 93 27 11), izņemot to, ko ražojis *Crop protection (M) Sdn. Bhd., Lot 746, Jalan Haji Sirat 4 ½ Miles, off Jalan Kapar, 42100 Klang, Selangor Darul Ehsan, Malaizija* (*Taric* papildkods A 309) un kas attiecināts uz glifosāta importu, kas sūtīts no Taivānas (par izcelsmes valsti deklarācijā uzrādot vai neuzrādot Taivānu) (*Taric* kods 2931 00 95 81 un 3808 93 27 11), izņemot to, ko ražojis *Sinon Corporation, No 23, Sec. 1, Mei Chuan W. Rd, Taichung, Taivāna* (*Taric* papildkods A 310). Antidempinga maksājuma likme ir 29,9 %.
- (2) Attiecīgā ražojuma lietotāju un izplatītāju apvienība AUDACE iesniedza informāciju par tirgus apstākļu izmaiņām, kas notika pēc pārskatīšanas izmeklēšanas perioda (t. i., no 2002. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim) beigām, un apgalvoja, ka šīs izmaiņas attaisnotu

- (4) Attiecībā uz Kopienas ražošanas nozari tika norādīts, ka tās stāvoklis uzlabojās līdz 2008. gada pirmajam pusgadam. ES tirgū ievērojami samazinājās cenas, būtiski palielinājās pārdevumi un to vērtība, ražošanas izmaksas bija salīdzinoši stabilas, tāpēc palielinājās peļņa, kas izteikta procentos no apgrozījuma. To, ka šī tendence ir labvēlīga, apstiprina nesenie rādītāji par lielāko Kopienas ražošanas nozares ražotāju, kas pārstāv Kopienas ražošanas nozares produkcijas un pārdevumu lielāko daļu. Pamatojoties uz patlaban pieejamo informāciju par tirgu, nav gaidāms, ka šis stāvoklis būtiski mainīsies gadījumā, ja pasākumi tiks apturēti.

- (5) Kopienas ražošanas nozare apstiprināja, ka pašlaik nozares cenas ES tirgū kopumā nav mainījušās, kaut gan eksporta cenas no Ķīnas Tautas Republikas ir ievērojami samazinājušās kopš 2008. gada jūlija.

- (6) Ķīnas Tautas Republikā ražošanas jaudas un saražotā daudzuma kāpums varēja nelabvēlīgi ietekmēt ES glifosāta cenas vidējā un ilgākā termiņā. Tomēr aktuālā informācija atklāj, ka, gaidāms, ka šo ietekmi lielā mērā neitralizēs augošs globāls pieprasījums.

- (7) Nav konstatēti fakti, kas norādītu, ka apturēšana varētu būt pretrunā Kopienas interesēm.

⁽¹⁾ OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 303, 30.9.2004., 1. lpp.

- (8) Ņemot vērā to, ka tirgus apstākļu izmaiņas ir pārejošas, un īpaši Kopienas pašreizējo cenu līmeni, kā arī to, ka pašlaik Kopienas ražošanas nozarei ir augsts peļņas līmenis, lai gan Ķīnas Tautas Republikas eksporta cenas samazinās, secina, ka kaitējums, kas saistīts ar attiecīgo ražojuma importu, kura izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, visticamāk, neatsāksies, ja pasākumi tiks apturēti. Tāpēc uz deviņiem mēnešiem ierosina apturēt spēkā esošos pasākumus saskaņā ar pamatregulas 14. panta 4. punktu.

C. APSPRIEŠANĀS AR KOPIENAS RAŽOŠANAS NOZARI

- (9) Ievērojot pamatregulas 14. panta 4. punktu, Komisija informēja Kopienas ražošanas nozari, ka plāno apturēt spēkā esošos antidempinga pasākumus. Kopienas ražošanas nozarei tika dota iespēja sniegt komentārus, un tās komentāri tika ņemti vērā.

D. SECINĀJUMS

- (10) Tāpēc Komisija uzskata, ka attiecīgajam ražojumam noteiktā antidempinga maksājuma apturēšana atbilst visām prasībām saskaņā ar pamatregulas 14. panta 4. punktu. Līdz ar to antidempinga maksājums, kas noteikts ar Regulu (EK) Nr. 1683/2004, jāaptur uz deviņiem mēnešiem.
- (11) Ja vēlāk mainās situācija, kas izraisīja atcelšanu, Komisija var atkal piemērot antidempinga pasākumus, nekavējoties atceļot antidempinga maksājumu atbrīvojumu,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Ar šo galīgais antidempinga maksājums, kas ar Regulu (EK) Nr. 1683/2004 piemērots glifosāta importam, kuru klasificē ar KN kodu ex 2931 00 95 (*Taric* kods 2931 00 95 82) un ex 3808 93 27 (*Taric* kods 3808 93 27 19) un kura izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, kurš tika piemērots arī glifosāta importam, kas sūtīts no Malaizijas (par izcelsmes valsti deklarācijā uzrādot vai neuzrādot Malaiziju) (*Taric* kods 2931 00 95 81 un 3808 93 27 11), izņemot to, kas ražojis *Crop protection (M) Sdn. Bhd., Lot 746, Jalan Haji Sirat 4 ½ Miles, off Jalan Kapar, 42100 Klang, Selangor Darul Ehsan, Malaizija* (*Taric* papildkods A 309), un kurš tika piemērots uz glifosāta importu, kas sūtīts no Taivānas (par izcelsmes valsti deklarācijā uzrādot vai neuzrādot Taivānu) (*Taric* kods 2931 00 95 81 un 3808 93 27 11), izņemot to, ko ražojis *Sinon Corporation, No 23, Sec. 1, Mei Chuan W. Rd, Taichung, Taivāna* (*Taric* papildkods A 310), tiek apturēts uz deviņiem mēnešiem.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2009. gada 14. maijā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Catherine ASHTON

IETEIKUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS IETEIKUMS

(2009. gada 30. aprīlis)

par atbildības politiku finanšu pakalpojumu nozarē

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2009/384/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 211. panta otro ievilkumu,

tā kā:

- (1) Pārmērīga riska uzņemšanās finanšu pakalpojumu nozarē un jo īpaši bankās un ieguldījumu sabiedrībās ir izraisījusi finanšu uzņēmumu bankrotu un sistēmiskas problēmas dalībvalstīs un pasaulē. Šīs problēmas ir sasniegušas pārējo ekonomiku un radījušas lielas izmaksas sabiedrībai.
- (2) Lai gan neatbilstīga atbildības prakse nav galvenais cēlonis finanšu krīzei, kas attīstījās 2007. un 2008. gadā, pastāv plaša vienprātība par to, ka neatbilstīga atbildības prakse finanšu pakalpojumu nozarē arī izraisīja pārmērīgu risku un tādējādi radīja ievērojamus zaudējumus lielākajiem finanšu uzņēmumiem.
- (3) Atbildības prakse lielā finanšu pakalpojumu nozares daļā ir pretrunā efektīvai un pareizai riska pārvaldībai. Šī prakse nodrošināja īstermiņa peļņu un radīja stimulu darbiniekiem veikt nepienācīgi riskantas darbības, kas deva lielākus ienākumus īstermiņā, vienlaikus pakļaujot finanšu uzņēmumus lielākiem iespējamiem zaudējumiem ilgākā termiņā.
- (4) Principā, ja riska pārvaldības un kontroles sistēmas būtu stingras un ļoti efektīvas, atbildības prakses nodrošinātie riskēšanas stimuli būtu samērīgi ar finanšu uzņēmuma pieļaujamo risku. Tomēr visām riska pārvaldības un kontroles sistēmām ir ierobežojumi, un, kā ir parādījusi

finanšu krīze, tās var nenovērst risku, ko radījuši neatbilstīgi stimuli, sakarā ar riska faktoru arvien lielāko komplikētību un dažādajiem veidiem, kā iespējams uzņemties risku. Rezultātā vienkārša funkcionāla nodalīšana starp uzņēmējdarbības vienībām un darbiniekiem, kas ir atbildīgi par riska pārvaldības un kontroles sistēmām, ir vajadzīga, bet ar to vairs nepietiek.

- (5) Atbilstīgu stimulu radīšanai pašā atbildības sistēmā būtu jāsamazina riska pārvaldības slogs un jāpalielina iespēja, ka šīs sistēmas kļūst efektīvas. Tāpēc ir jānosaka pareizas atbildības politikas principi.
- (6) Ņemot vērā konkurences spiedienu finanšu pakalpojumu nozarē un to, ka daudzi finanšu uzņēmumi darbojas pārrobežu mērogā, ir svarīgi nodrošināt, lai pareizas atbildības politikas principi tiktu konsekventi piemēroti visās dalībvalstīs. Tomēr tiek atzīts, ka, lai tie būtu efektīvāki, pareizas atbildības politikas principi būtu jāievieš globālā mērogā un konsekventā veidā.
- (7) Paziņojumā Eiropadomes pavasara sanāksmei "Impulsi Eiropas atveseļošanai" ⁽¹⁾ Komisija iepazīstināja ar savu plānu atjaunot un saglabāt stabilu un uzticamu finanšu sistēmu. Paziņojumā jo īpaši noteikts, ka, lai uzlabotu riska pārvaldību finanšu sabiedrībās un saskaņotu atalgojuma stimulus ar ilgtspējīgu darbību, tiks iesniegts jauns ieteikums par atbildību finanšu pakalpojumu nozarē.
- (8) Šajā ieteikumā izklāstīti vispārīgi principi, kas ir piemērojami atbildības politikai finanšu pakalpojumu nozarē un kuri būtu jāpiemēro visiem finanšu uzņēmumiem, kas darbojas finanšu pakalpojumu nozarē.

(¹) COM(2009) 114.

- (9) Šie vispārīgie principi atsevišķu kategoriju finanšu uzņēmumiem var būt nozīmīgāki nekā citiem, ņemot vērā spēkā esošos noteikumus un izplatīto praksi finanšu pakalpojumu nozarē. Šie principi būtu jāpiemēro paralēli jebkurai normai vai noteikumam, kas reglamentē konkrētu finanšu nozari. Jo īpaši nebūtu jāpievēršas maksai un komisijas naudai, ko saņem starpnieki un ārējo pakalpojumu sniedzēji ārpalpojumu gadījumā, jo kompensācijas praksei saistībā ar šo maksu un komisijas naudu jau daļēji piemēro īpašus režīmus, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvu 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem⁽¹⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīvu 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību⁽²⁾. Turklāt šis ieteikums attiecīgā gadījumā neskar sociālo partneru tiesības koplīguma slēgšanā.
- (10) Attiecībā uz finanšu uzņēmumiem, kuru vērtspapīri tiek tirgoti regulētā tirgū Direktīvas 2004/39/EK nozīmē vienā vai vairākās dalībvalstīs, šo ieteikumu piemēro papildus un kopā ar Komisijas 2004. gada 14. decembra Ieteikumu 2004/913/EK, ar ko veicina atbilstošu režīmu biržas sarakstā iekļautu sabiedrību direktoru atlīdzībai⁽³⁾, un Komisijas 2009. gada 30. aprīļa Ieteikumu 2009/385/EK, ar ko papildina Ieteikumus 2004/913/EK un 2005/162/EK attiecībā uz biržas sarakstā iekļautu sabiedrību direktoru atlīdzību⁽⁴⁾.
- (11) Konkrēta finanšu uzņēmuma atlīdzības politika būtu jāsaista arī ar attiecīgā finanšu uzņēmuma lielumu, kā arī tā darbības veidu un komplikētību.
- (12) Būtu jāpieņem risku izslēdzoša atlīdzības politika, kas ir saderīga ar efektīvu riska pārvaldību un nerada pakļautību pārmērīgam riskam.
- (13) Atlīdzības politikai būtu jāattiecas uz to kategoriju darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē finanšu uzņēmuma risku. Lai izvairītos no pārmērīga riska stimuliem, būtu jāpieņem īpaši pasākumi attiecībā uz atlīdzību šo kategoriju darbiniekiem.
- (14) Atlīdzības politikai būtu jābūt vērstai uz darbinieku personīgo mērķu saskaņošanu ar attiecīgā finanšu uzņēmuma ilgtermiņa interesēm. Uz izpildi balstīto atlīdzības komponentu novērtējums būtu jābalsta uz ilgāka termiņa darbību, un tajā jāņem vērā ar darbību saistītais ievērojama risks. Darbības novērtējums būtu jāveic daudzu gadu garumā, piemēram, no trīs līdz pieciem gadiem, lai nodrošinātu, ka novērtēšanas process ir balstīts uz ilgāka termiņa darbību un ka uz darbību balstīto atlīdzības komponentu faktiskais maksājums ir sadalīts uzņēmuma uzņēmējdarbības cikla laikā.
- (15) Finanšu uzņēmumiem būtu jābūt iespējai pieprasīt atpakaļ atlīdzības mainīgos komponentus, kas tika piešķirti par darbību, balstoties uz datiem, kas pēc tam ir izrādījušies acīmredzami sagrozīti.
- (16) Vispārīgs princips ir tāds, ka tiem maksājumiem saistībā ar līguma pirmstermiņa izbeigšanu, kas piešķirti uz līguma pamata, nebūtu jābūt atalgojumam par neizpildi. Ieteikumā 2009/385/EK, izklāstītie īpašie noteikumi par līguma izbeigšanas maksājumiem būtu jāpiemēro biržas sarakstā iekļautu finanšu uzņēmumu direktoriem.
- (17) Lai atlīdzības politika atbilstu finanšu iestādes mērķiem, uzņēmējdarbības stratēģijai, vērtībām un ilgtermiņa interesēm, būtu jāapsver citi faktori papildus finanšu darbībai, piemēram, atbilstība finanšu iestādes sistēmām un kontrolei, kā arī atbilstība standartiem, kas reglamentē attiecības ar klientiem un ieguldītājiem.
- (18) Efektīva pārvaldība ir nepieciešams nosacījums tam, lai atlīdzības politika būtu pareiza. Lēmumu pieņemšanas procesam par finanšu uzņēmuma atlīdzības politiku būtu jābūt iekšēji pārredzamam un izveidotam tādā veidā, lai izvairītos no interešu konfliktiem un nodrošinātu iesaistīto personu neatkarību.
- (19) Finanšu uzņēmuma vadības institūcijai būtu jābūt galu galā atbildīgai par atlīdzības politikas izveidi visam finanšu uzņēmumam un tās īstenošanas uzraudzību. Lai nodrošinātu vajadzīgo kompetenci, procesā būtu jāiesaista kontroles funkcijas un attiecīgā gadījumā cilvēkresursu departamenti un eksperti. Kontroles funkcijas jo īpaši būtu jāiesaista arī atlīdzības politikas izveidē un īstenošanas pārbaudē un būtu atbilstīgi jāatalgo, lai piesaistītu kvalificētus cilvēkus un nodrošinātu viņu neatkarību no viņu kontrolētajām uzņēmējdarbības vienībām. Apstiprinātajam revidentam pašreizējo ziņojuma sniegšanas pienākumu robežās būtu jāziņo (uzraudzības) padomei vai revīzijas komitejai par būtiskiem trūkumiem atlīdzības politikas īstenošanas pārbaudē.

(1) OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

(2) OV L 9, 15.1.2003., 3. lpp.

(3) OV L 385, 29.12.2004., 55. lpp.

(4) Sk. šā Oficiālā Vēstneša 28. lpp.

- (20) Vairāk iespējams, ka atlīdzības politikas izveides un īstenošanas kontrole būs efektīva, ja finanšu uzņēmuma ieinteresētās personas, tostarp attiecīgā gadījumā darbinieku pārstāvji ir pienācīgi informēti par atlīdzības politikas izveides un uzraudzības procesu un iesaistīti tajā. Šajā nolūkā finanšu uzņēmumiem būtu jāatklāj attiecīgā informācija savām ieinteresētajām personām.
- (21) Šajā ieteikumā noteikto principu īstenošana būtu jāpastiprina ar uzraudzības pārbaudi valsts līmenī. Tāpēc uzrauga vispārējā novērtējumā par finanšu uzņēmuma stabilitāti būtu jāietver novērtējums par finanšu uzņēmuma atlīdzības politikas atbilstību šajā ieteikumā noteiktajiem principiem.
- (22) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai finanšu uzņēmumu filiālēm, kuru juridiskā adrese vai galvenā pārvalde ir trešā valstī un kas darbojas dalībvalsts teritorijā, tiktu piemēroti līdzīgi atlīdzības politikas principi, kādi tiek piemēroti finanšu uzņēmumiem, kuru juridiskā adrese vai galvenā pārvalde ir dalībvalsts teritorijā.
- (23) Šis ieteikums būtu jāpiemēro, neskarot pasākumus, kurus dalībvalstis varētu pieņemt attiecībā uz to finanšu uzņēmumu atlīdzības politiku, kuri saņem valsts atbalstu.
- (24) Dalībvalstu paziņojumā par pasākumiem saskaņā ar šo ieteikumu būtu jāietver skaidri noteikts termiņš finanšu uzņēmumiem, lai pieņemtu atlīdzības politiku, kas atbilst šajā ieteikumā izklāstītajiem principiem.
- 1.3. Veicot pasākumus, lai nodrošinātu, ka finanšu uzņēmumi īsteno šos principus, dalībvalstīm būtu jāņem vērā attiecīgā finanšu uzņēmuma veids, lielums, kā arī konkrētā darbības joma.
- 1.4. Dalībvalstīm būtu jāpiemēro II, III un IV iedaļā ietvertie principi finanšu uzņēmumiem atsevišķi un konsolidēti. Pareizas atlīdzības politikas principi būtu jāpiemēro grupas līmenī mātesuzņēmumam un tā meitasuzņēmumiem, tostarp tiem, kas izveidoti ārzonas finanšu centros.
- 1.5. Šis ieteikums neattiecas uz maksu un komisijas naudu, ko saņem starpnieki un ārējo pakalpojumu sniedzēji ārvalsts pakalpojumu gadījumā.

2. *Definīcijas šajā ieteikumā*

- 2.1. "Finanšu uzņēmums" ir jebkurš uzņēmums neatkarīgi no tā juridiskā statusa, regulēts vai neregulēts, kas profesionāli veic kādu no šādām darbībām:
- a) tas pieņem noguldījumus un citus atmaksājamus līdzekļus;
 - b) tas sniedz ieguldījumu pakalpojumus un/vai veic ieguldījumu darbības Direktīvas 2004/39/EK nozīmē;
 - c) tas ir iesaistīts apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas uzņēmējdarbībā;
 - d) tas veic uzņēmējdarbību, kas ir līdzīga a), b) vai c) apakšpunktā minētajai.

Finanšu uzņēmums cita starpā ir kredītiestādes, ieguldījumu sabiedrības, apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas uzņēmumi, pensiju fondi un kolektīvo ieguldījumu shēmas.

AR ŠO IESAKA.

I IEDAĻA

Darbības joma un definīcijas

1. *Darbības joma*
- 1.1. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai II, III un IV iedaļā ietvertie principi tiktu piemēroti visiem finanšu uzņēmumiem, kuru juridiskā adrese vai galvenā pārvalde ir šo dalībvalstu teritorijā.
- 1.2. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai II, III un IV iedaļā ietvertie principi tiktu piemēroti to kategoriju darbinieku atlīdzībai, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē finanšu uzņēmuma risku.
- 2.2. "Direktors" ir jebkurš finanšu uzņēmumu administratīvo, vadības vai uzraudzības institūciju loceklis.
- 2.3. "Kontroles funkcijas" ir riska pārvaldības, iekšējās kontroles un līdzīgas funkcijas finanšu uzņēmumā.
- 2.4. "Atlīdzības mainīgais komponents" ir atlīdzības komponents, kas tiek piešķirts, pamatojoties uz darbības kritērijiem, tostarp prēmijas.

II IEDAĻA

Atlīdzības politika

3. Vispārīga informācija

3.1. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai finanšu uzņēmumi izveidotu, īstenotu un saglabātu atlīdzības politiku, kas atbilst pareizai un efektīvai riska vadībai un veicina to, un kas nerada pārmērīgu risku.

3.2. Atlīdzības politikai būtu jāatbilst finanšu uzņēmuma uzņēmējdarbības stratēģijai, mērķiem, vērtībām un ilgtermiņa interesēm, piemēram, ilgtspējīgas izaugsmes prognozēm, un jāatbilst principiem saistībā ar klientu un ieguldītāju aizsardzību sniegto pakalpojumu laikā.

4. Atlīdzības politikas struktūra

4.1. Ja atlīdzība ietver mainīgu komponentu vai prēmiju, atlīdzības politika būtu jāstrukturē ar atbilstīgu līdzsvaru starp nemainīgiem un mainīgiem atlīdzības komponentiem. Atlīdzības komponentu atbilstīgais līdzsvars var atšķirties starp darbiniekiem atbilstīgi tirgus apstākļiem un konkrētajam kontekstam, kurā finanšu uzņēmums darbojas. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai finanšu uzņēmuma atlīdzības politikā būtu noteikta mainīgā komponenta maksimālā robeža.

4.2. Atlīdzības nemainīgajam komponentam būtu jābūt pietiekami lielai proporcijai no kopējās atlīdzības, ļaujot finanšu uzņēmumam īstenot pilnībā elastīgu prēmiju politiku. Finanšu uzņēmumam jo īpaši būtu jābūt iespējai ieturēt prēmijas pilnīgi vai daļēji, ja attiecīgā persona, attiecīgā uzņēmējdarbības vienība vai finanšu uzņēmums nav izpildījis darbības kritērijus. Finanšu uzņēmumam būtu jābūt iespējai arī ieturēt prēmijas, ja tā situācija būtiski pasliktinās, jo īpaši, ja vairs nevar uzskatīt, ka tas spēj vai joprojām spēs turpināt uzņēmējdarbību.

4.3. Ja tiek piešķirta ievērojama prēmija, prēmijas lielākā daļa būtu jāatliek uz minimālu atlikšanas periodu. Prēmijas atliktās daļas summa būtu jānosaka attiecībā pret prēmijas kopsummu salīdzinājumā ar atlīdzības kopsummu.

4.4. Attiecībā uz atlikto prēmijas elementu būtu jāņem vērā ievērojamie riski, kas ir saistīti ar darbību, uz ko attiecas prēmija, un var sastāvēt no pamatkapitāla, opcijām, naudas vai citiem līdzekļiem, kuru maksājums tiek atlikt uz atlik-

šanas perioda ilgumu. Turpmākās darbības pasākumi, ar ko ir saistīts atliktais elements, būtu jākorrigē atbilstīgi riskam, kā izklāstīts 5. punktā.

4.5. Tie maksājumi saistībā ar līguma pirmstermiņa izbeigšanu, kuri piešķirti uz līguma pamata, būtu jāsaista ar darbības rezultātiem, kas sasniegti laika gaitā, un jāveido tā, lai neatļautu neizpildi.

4.6. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai finanšu uzņēmuma (uzraudzības) padome varētu pieprasīt darbiniekiem pilnīgi vai daļēji atmaksāt prēmijas, kas ir piešķirtas par darbību, pamatojoties uz datiem, kas pēc tam ir izrādījušies acīmredzami sagrozīti.

4.7. Atlīdzības politikas struktūra būtu jāatjaunina laika gaitā, lai nodrošinātu, ka tā attīstās atbilstīgi attiecīgā finanšu uzņēmuma mainīgajai situācijai.

5. Darbības novērtējums

5.1. Ja atlīdzība ir saistīta ar darbību, tās kopsumma būtu jābalsta uz personas un attiecīgās uzņēmējdarbības vienības darbības novērtējuma un finanšu uzņēmuma kopējo rezultātu apvienojumu.

5.2. Darbības novērtējums būtu jāveic daudzu gadu garumā, lai nodrošinātu, ka novērtēšanas process ir balstīts uz ilgāka termiņa darbību un ka prēmiju faktiskais maksājums ir sadalīts uzņēmuma uzņēmējdarbības cikla laikā.

5.3. Darbības novērtējumā kā prēmijas vai prēmiju fondu pamatā būtu jāietver pašreizējo un turpmāko risku korekcija saistībā ar pamatā esošo darbību un būtu jāņem vērā ieguldītā kapitāla vērtība un nepieciešamā likviditāte.

5.4. Nosakot individuālu darbību, būtu jāņem vērā nefinansiāli kritēriji, piemēram, atbilstība iekšējiem noteikumiem un procedūrām, kā arī atbilstība standartiem, kas reglamentē attiecības ar klientiem un ieguldītājiem.

6. Pārvaldība

6.1. Atlīdzības politikai būtu jāietver pasākumi, lai izvairītos no interešu konfliktiem. Atlīdzības noteikšanas procedūrām finanšu uzņēmumā būtu jābūt skaidrām un dokumentētām un būtu jābūt iekšēji pārredzamām.

- 6.2. (Uzraudzības) padomei būtu jānosaka direktoru atlīdzība. Turklāt (uzraudzības) padomei būtu jānosaka finanšu uzņēmuma atlīdzības politikas vispārīgie principi un jābūt atbildīgai par tās īstenošanu.
- 6.3. Atlīdzības politikas izveidē būtu jāiesaista arī kontroles funkcijas un attiecīgā gadījumā cilvēkresursu departamenti un ārējie eksperti.
- 6.4. (Uzraudzības) padomes locekļiem, kas ir atbildīgi par atlīdzības politiku, un atlīdzības komiteju locekļiem un darbiniekiem, kas ir iesaistīti atlīdzības politikas izveidē un īstenošanā, būtu jābūt attiecīgajai kompetencei un funkcionālai neatkarībai no viņu kontrolētajām uzņēmējdarbības vienībām un tādējādi spējīgiem formulēt neatkarīgu vērtējumu par atlīdzības politikas ilgtspēju, tostarp ietekmi uz risku un riska pārvaldību.
- 6.5. Neskarot (uzraudzības) padomes vispārīgo atbildību, kā izklāstīts 6.2. punktā, atlīdzības politikas īstenošana vismaz reizi gadā būtu jāpakļauj centrālai un neatkarīgai iekšējai pārbaudei, ko veic ar kontroles funkcijām, lai noteiktu atbilstību politikai un procedūrām, ko noteikusi (uzraudzības) padome. Ar kontroles funkcijām būtu jāziņo (uzraudzības) padomei par šīs pārbaudes rezultātu.
- 6.6. Kontroles procesos iesaistītajiem darbiniekiem būtu jābūt neatkarīgiem no viņu pārraudzītajām uzņēmējdarbības vienībām, jābūt pienācīgi pilnvarotiem un jāsaņem atalgojums saskaņā ar to mērķu sasniegšanu, kas ir saistīti ar viņu funkcijām, neatkarīgi no viņu kontrolēto uzņēmējdarbības jomu darbības. Jo īpaši attiecībā uz apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas uzņēmumiem aktuāra funkcijai un atbildīgajam aktuāram būtu jāsaņem atlīdzība tādā veidā, kas atbilst viņa lomai apdrošināšanas vai pārāpdrošināšanas uzņēmumā, nevis saistībā ar attiecīgā uzņēmuma darbību.
- 6.7. Atlīdzības politikas vispārīgajiem principiem būtu jābūt pieejamiem darbiniekiem, kuriem tos piemēro. Šie darbinieki būtu iepriekš jāinformē par kritērijiem, kas tiks lietoti, lai noteiktu viņu atlīdzību, un par novērtēšanas procesu. Novērtēšanas procesam un atlīdzības politikai būtu jābūt pienācīgi dokumentētiem un pārredzamiem attiecīgajiem atsevišķajiem darbiniekiem.
- minēta II iedaļā, un jebkuri atjauninājumi politikas izmaiņu gadījumā finanšu uzņēmumam būtu jāatklāj attiecīgajām ieinteresētajām personām skaidrā un viegli saprotamā veidā. Šāda informācijas atklāšana var notikt neatkarīga atlīdzības politikas izklāsta veidā, periodiskas informācijas atklāšanas veidā gada finanšu pārskatos vai jebkurā citā veidā.
8. Būtu jāatklāj šāda informācija:
- a) informācija par lēmumu pieņemšanas procesu, ko izmanto atlīdzības politikas noteikšanai, tostarp attiecīgā gadījumā informācija par atlīdzības komitejas sastāvu un mandātu, ārējā konsultanta vārdu, kura pakalpojumi ir izmantoti atlīdzības politikas noteikšanai, un attiecīgo ieinteresēto personu lomu;
- b) informācija par saikni starp atalgojumu un darbību;
- c) informācija par kritērijiem, kas izmantoti darbības novērtējumam un riska korekcijai;
- d) informācija par darbības kritērijiem, uz kuriem balstās tiesības uz akcijām, opcijām vai mainīgiem atlīdzības komponentiem;
- e) galvenie parametri un pamats jebkurai gada prēmiju shēmai un jebkuriem citiem nenaudas pabalstiem.
9. Nosakot tās informācijas līmeni, kas būtu jāatklāj, dalībvalstīm būtu jāņem vērā attiecīgo finanšu uzņēmumu veids, lielums, kā arī konkrētā darbības joma.

IV IEDAĻA

Uzraudzība

10. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai kompetentās iestādes ņemtu vērā finanšu uzņēmuma lielumu un tā darbības veidu un komplicētību, uzraugot, vai tiek ievēroti II un III iedaļā ietvertie principi.
11. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai finanšu uzņēmumi varētu paziņot savām kompetentajām iestādēm atlīdzības politiku, uz ko attiecas šis ieteikums, tostarp norādi par atbilstību šajā ieteikumā izklāstītajiem principiem, atlīdzības politikas izklāsta veidā ar atbilstīgiem atjauninājumiem.

III IEDAĻA

Informācijas atklāšana

7. Neskarot konfidencialitātes un datu aizsardzības noteikumus, attiecīgā informācija par atlīdzības politiku, kas

12. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai kompetentās iestādes varētu pieprasīt visu informāciju un piekļūt visai informācijai, kas tām ir vajadzīga, lai novērtētu apmēru, kādā ievēroti II un III iedaļā ietvertie principi.

V IEDAĻA

Nobeiguma noteikumi

13. Dalībvalstis tiek aicinātas līdz 2009. gada 31. decembrim veikt vajadzīgos pasākumus, lai veicinātu šā ieteikuma piemērošanu, un paziņot Komisijai par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šo ieteikumu, lai Komisija varētu stingri uzraudzīt situāciju un uz šā pamata novērtēt papildu pasākumu nepieciešamību.
14. Šis ieteikums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2009. gada 30. aprīlī

*Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja vietnieks*
Siim KALLAS

KOMISIJAS IETEIKUMS**(2009. gada 30. aprīlis),****ar ko papildina Ieteikumus 2004/913/EK un 2005/162/EK attiecībā uz biržas sarakstā iekļautu sabiedrību direktoru atlīdzību****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2009/385/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

atlīdzības politikā un atlīdzības noteikšanas procesā un tā kontrolē.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 211. panta otro ievilkumu,

tā kā:

(1) Komisija 2004. gada 14. decembrī pieņēma Ieteikumu 2004/913/EK, ar ko veicina atbilstošu režīmu biržas sarakstā iekļautu sabiedrību direktoru atlīdzībai⁽¹⁾, un 2005. gada 15. februārī Komisija pieņēma Ieteikumu 2005/162/EK par biržas sarakstā iekļautu sabiedrību direktoru bez izpildpilnvarām vai padomes locekļu un (direktoru) padomes komiteju lomām⁽²⁾. Galvenie minēto ieteikumu mērķi ir nodrošināt atlīdzības noteikšanas pārskatāmību, akcionāru kontroli attiecībā uz atlīdzības politiku un individuālo atlīdzību, izmantojot attiecīgo datu nodošanu atklātībai, pieprasot obligātu vai konsultatīvu balsojumu attiecībā uz pārskatu par atlīdzību un akcionāru apstiprinājumu atlīdzībai akcijās, efektīvu un neatkarīgu uzraudzību un Atlīdzības komitejas padomdevības funkciju attiecībā uz atlīdzības noteikšanu.

(2) No šiem ieteikumiem izriet, ka Komisijai jāuzrauga situācija, tostarp minētajos ieteikumos iekļauto principu īstenošana un piemērošana, un jānovērtē turpmāku pasākumu vajadzība. Turklāt pēdējo gadu pieredze un nesengūtā pieredze saistībā ar finanšu krīzi liecina, ka atlīdzības struktūras kļūst arvien sarežģītākas, pārāk koncentrētas uz īstermiņa sasniegumiem un dažos gadījumos tās radījušas pārmērīgi lielu atlīdzību, kas nav pamatota ar darba rezultātiem.

(3) Lai gan direktoru atlīdzības veids, struktūra un apmērs joprojām ir galvenokārt uzņēmējsabiedrību, to akcionāru un attiecīgā gadījumā darbinieku pārstāvju kompetencē, Komisija uzskata, ka vajadzīgi papildu principi attiecībā uz direktoru atlīdzības struktūru, kā noteikts sabiedrības

(4) Ieteikums neskar attiecīgā gadījumā sociālo partneru tiesības sarunās par darba koplīgumu.

(5) Pašreizējais biržas sarakstā iekļautu sabiedrību direktoru atlīdzības režīms jānostiprina ar principiem, kas papildina Ieteikumus 2004/913/EK un 2005/162/EK ietvertos principus.

(6) Direktoru atlīdzības struktūrai jāveicina sabiedrības stabilitāte ilgtermiņā un jānodrošina, ka atlīdzības noteikšana pamatojas uz darba rezultātiem. Tādēļ atlīdzības mainīgajām daļām jābūt saistītām ar iepriekš noteiktiem un novērtējamiem izpildes kritērijiem, tostarp nefinanšu kritērijiem. Atlīdzības mainīgās daļas lielums ir jāierobežo. Atlīdzības ievērojamas mainīgās daļas jāatceļ uz noteiktu laika posmu, piemēram, trim vai pieciem gadiem, ņemot vērā nosacījumus par darba rezultātiem. Bez tam sabiedrībām jābūt iespējai atprasīt to atlīdzības mainīgo daļu, kas izmaksāta, pamatojoties uz datiem, kuru neprecizitāte ir acīmredzami pierādīta.

(7) Jānodrošina, ka darba attiecību izbeigšanas maksājumi, t. s. "zelta izpletņi", nav kompensācija par neveiksmi un ka darba attiecību izbeigšanas maksājumu primārais mērķis ir drošības tīkla funkcija, ja notiek līguma pirmstermiņa izbeigšana. Šajā nolūkā darba attiecību izbeigšanas maksājumi iepriekš jāierobežo līdz noteiktai summai vai noteiktam laika posmam, tam parasti nevajadzētu būt lielākam par divu gadu atlīdzību (pamatojoties tikai uz gada atlīdzības nemainīgo daļu) un to neizmaksā, ja līgums izbeigts neatbilstošu darba rezultātu dēļ vai ja direktors aiziet no darba pēc paša vēlēšanās. Tas neizslēdz darba attiecību izbeigšanas maksājumus, ja notiek līguma pirmstermiņa izbeigšana sabiedrības stratēģijas maiņas dēļ vai sabiedrību apvienošanās vai pārņemšanas gadījumā.

(1) OV L 385, 29.12.2004., 55. lpp.

(2) OV L 52, 25.2.2005., 51. lpp.

(8) Shēmas, saskaņā ar kurām direktoriem atlīdzību izmaksā akcijās, akciju opcijās vai citās tiesībās iegūt akcijas vai saņemt atlīdzību, pamatojoties uz akciju cenu svārstībām, ir labāk jāsaista ar darba rezultātiem un sabiedrības ilgtermiņa vērtības radīšanu. Tādēļ akcijām jāpiemēro attiecīgs galīgo tiesību iegūšanas periods un uz to jāattiecinā ar darba rezultātiem saistīti nosacījumi. Akciju opcijas un tiesības iegūt akcijas vai saņemt atlīdzību, pamatojoties uz akciju cenu svārstībām, nevar tikt izmantotas noteiktu laika posmu, un uz tiesībām tās izmantot jāattiecinā ar darba rezultātiem saistīti nosacījumi. Lai turpmāk novērstu to direktoru interešu konfliktu, kuriem ir sabiedrības akcijas, jāpieprasa, lai šie direktori daļu no savām akcijām saglabā līdz savu pilnvaru termiņa beigām.

(9) Lai akcionāriem atvieglotu uzņēmējsabiedrības īstenoto atlīdzības noteikšanas koncepcijas novērtēšanu un stiprinātu uzņēmējsabiedrības atbildību akcionāru priekšā, pārskatam par atlīdzību jābūt skaidram un viegli saprotamam. Turklāt jāturpina informācijas publiskošana par atlīdzības struktūru.

(10) Lai palielinātu atbildību, jāmudina akcionāri piedalīties pilnsapulcēs un pārdomāti izmantot savas balsstiesības. Jo īpaši institucionālajiem akcionāriem jāuzņemas galvenā loma saistībā ar valdes palielinātu atbildību atlīdzības jautājumos.

(11) Atlīdzības komitejām, kā minēts Ieteikumā 2005/162/EK, ir liela nozīme uzņēmējsabiedrības atlīdzības politikas noteikšanā, novēršot interešu konfliktu un uzraugot valdes rīcību atlīdzības sakarā. Lai stiprinātu minēto komiteju lomu, vismaz vienam tās loceklim jābūt speciālistam atlīdzības noteikšanas jomā.

(12) Konsultanti atlīdzības noteikšanas jomā var nonākt interešu konfliktā, piemēram, ja viņi konsultē Atlīdzības komiteju par atlīdzības noteikšanas praksi un pasākumiem un vienlaikus konsultē uzņēmējsabiedrību vai tās izpilddirektoru vai valdes locekli. Ir lietderīgi, ka atlīdzības komitejas ir piesardzīgas, nolīgstot konsultantus atlīdzības jautājumos, lai nodrošinātu, ka vieni un tie paši konsultanti vienlaikus nekonsultē uzņēmējsabiedrības cilvēkresursu departamentu vai izpilddirektoru, vai valdes locekli.

(13) Ņemot vērā direktoru atlīdzības jautājuma svarīgumu un lai uzlabotu efektīvu Kopienas nostādņu piemērošanu direktoru atlīdzības noteikšanai, Komisija paredzējusi plašāk izmantot dažādus uzraudzības mehānismus, piemēram, gada rādītāju tabulas un dalībvalstu veiktu savstarpēju novērtēšanu. Turklāt Komisija paredzējusi

izpētīt iespējas standartizēt informācijas publiskošanu par valdes locekļu atlīdzības politiku.

(14) Dalībvalstu paziņojumā par pasākumiem saskaņā ar šo ieteikumu jāiekļauj skaidrs termiņš, kad sabiedrībām jāpieņem atlīdzības noteikšanas politika, kas ir saskanīga ar šajā ieteikumā izklāstītajiem principiem,

AR ŠO IESAKA.

I IEDAĻA

Darbības joma un definīcijas

1. *Darbības joma*

1.1. Šā ieteikuma II iedaļas darbības joma atbilst Ieteikuma 2004/913/EK II iedaļas darbības jomai.

Šā ieteikuma III iedaļas darbības joma atbilst Ieteikuma 2005/162/EK III iedaļas darbības jomai.

1.2. Dalībvalstīm jāveic visi attiecīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka biržas sarakstā iekļautās sabiedrības, kurām piemērojami Ieteikumi 2004/913/EK un 2005/162/EK, ņem vērā šo ieteikumu.

2. *Definīcijas papildus Ieteikumos 2004/913/EK un 2005/162/EK minētajām definīcijām:*

2.1. "Atlīdzības mainīgā daļa" ir valdes locekļu atlīdzības daļa, tostarp prēmijas, kas piešķirtas, pamatojoties uz izpildes kritērijiem.

2.2. "Darba attiecību izbeigšanas maksājumi" ir maksājumi, kas saistīti ar izpilddirektoru vai valdes locekļu līguma pirms-termiņa izbeigšanu, tostarp maksājumi, kas saistīti ar uzteikuma termiņu vai līgumā iekļauto klauzulu par nekonkurēšanu.

II IEDAĻA

Atlīdzības politika

(Komisijas Ieteikuma 2004/913/EK II iedaļa)

3. *Valdes locekļu atlīdzības politikas struktūra*

3.1. Ja atlīdzības politikā iekļauta atlīdzības mainīgā daļa, sabiedrībām jānosaka mainīgās(-o) daļas(-u) maksimums. Atlīdzības nemainīgajai daļai jābūt pietiekamai, lai sabiedrība varētu ieturēt atlīdzības mainīgo daļu, ja nav ievēroti izpildes kritēriji.

3.2. Uz atlīdzības mainīgās daļas piešķiršanu jāattiecinā iepriekš noteikti novērtējami izpildes kritēriji.

Izpildes kritērijiem jāveicina uzņēmējsabiedrības ilgtermiņa stabilitāte un jāietver nefinanšu kritēriji, kas ir būtiski uzņēmējsabiedrības ilgtermiņa vērtības radīšanā, piemēram, atbilstība piemērojamiem noteikumiem un procedūrām.

3.3. Ja piešķir atlīdzības mainīgo daļu, mainīgās daļas lielākās daļas izmaksa jāatliek uz minimālu laika posmu. Tā mainīgā daļa, uz kuru attiecinā izmaksas atlikšanu, jānosaka, ņemot vērā mainīgās daļas relatīvo nozīmi salīdzinājumā ar atlīdzības nemainīgo daļu.

3.4. Izpildedirektoru vai valdes locekļu līgumu noteikumos jāiekļauj nosacījumi, kas sabiedrībām ļauj atprasīt to atlīdzības mainīgo daļu, kas piešķirta, pamatojoties uz datiem, kuri vēlāk izrādījušies acīmredzami nepareizi.

3.5. Darba attiecību izbeigšanas maksājumi nedrīkst pārsniegt noteiktu summu vai noteiktu gada atlīdzības gadu skaitu, kuriem parasti nevajadzētu būt lielākiem par divu gadu atlīdzības nemainīgo daļu vai tās ekvivalentu.

Darba attiecību izbeigšanas maksājumi nav jāizmaksā, ja darba attiecības izbeigtas neatbilstošu darba rezultātu dēļ.

4. *Atlīdzība, kas saistīta ar akcijām*

4.1. Akcijas nevar izmantot vismaz trīs gadus pēc to piešķiršanas.

Akciju opcijas vai jebkuras citas tiesības iegūt akcijas vai saņemt atlīdzību, pamatojoties uz akciju cenu svārstībām, nav izmantojamas vismaz trīs gadus pēc to piešķiršanas.

4.2. Uz akciju nodošanu īpašumā un tiesībām izmantot akciju opcijas vai jebkurām citām tiesībām iegūt akcijas vai saņemt atlīdzību, pamatojoties uz akciju cenu svārstībām, jāattiecinā iepriekš noteikti un novērtējami izpildes kritēriji.

4.3. Kad akcijas pilnībā iegūtas īpašumā, valdes locekļiem zināms skaits akciju jāsaņem līdz pilnvaru termiņa beigām, lai vajadzības gadījumā varētu finansēt izdevumus, kas saistīti ar akciju iegādi. Saglabājamo akciju skaits jānosaka, piemēram, divkārtšā kopējās gada atlīdzības (nemainīgā daļa plus mainīgā daļa) vērtības apmērā.

4.4. Direktoru bez izpildpilnvarām vai padomes locekļu atlīdzībā nav jāiekļauj akciju opcijas.

5. *Valdes locekļu atlīdzības politikas publiskošana*

5.1. Ieteikuma 2004/913/EK 3.1. punktā minētajam pārskatam par atlīdzību jābūt skaidram un viegli saprotamam.

5.2. Papildus informācijai, kas izklāstīta Ieteikuma 2004/913/EK 3.3. punktā, pārskatā par atlīdzību jāiekļauj šāda informācija:

a) paskaidrojums, kā izpildes kritēriju izvēle veicina uzņēmējsabiedrības ilgtermiņa intereses, kā noteikts šā ieteikuma 3.2. punktā;

b) paskaidrojums par metodēm, kas izmantotas, lai noteiktu, vai ir ievēroti izpildes kritēriji;

c) pietiekama informācija par atlikšanas periodiem attiecībā uz atlīdzības mainīgo daļu, kā minēts šā ieteikuma 3.3. punktā;

d) pietiekama informācija par darba attiecību izbeigšanas maksājumiem, kā minēts šā ieteikuma 3.4. punktā;

e) pietiekama informācija par laika periodu, līdz akcijas nonāk galīgā darbinieka īpašumā attiecībā uz atlīdzību akcijās, kā minēts šā ieteikuma 4.1. punktā;

f) pietiekama informācija par politiku attiecībā uz akciju saglabāšanu pēc to iegūšanas pilnīgā īpašumā, kā minēts šā ieteikuma 4.3. punktā;

g) pietiekama informācija par sabiedrību to vienādranga grupu sastāvu, kuru atlīdzības politika ir pārbaudīta saistībā ar attiecīgās sabiedrības atlīdzības politikas noteikšanu.

6. *Akcionāru balsojums*

6.1. Akcionāri, jo īpaši institucionālie akcionāri, jānodrošina attiecīgā gadījumā piedalīties pilnsapulcēs un pārdomāti izmantot savas balsstiesības attiecībā uz valdes locekļu atlīdzību, ņemot vērā principus, kas iekļauti šajā ieteikumā, Ieteikumā 2004/913/EK un Ieteikumā/2005/162/EK.

III IEDAĻA**Atlīdzības komiteja**

(Ieteikuma 2005/162/EK I pielikuma 3. punkts)

7. Izveide un sastāvs

7.1. Vismaz vienam no Atlīdzības komitejas locekļiem ir jābūt zināšanām un pieredzei atlīdzības politikas jomā.

8. Funkcijas

8.1. Atlīdzības komitejai regulāri jāpārskata izpilddirektoru vai valdes locekļu atlīdzības politika, tostarp atlīdzība akcijās, un tās īstenošana.

9. Darbība

9.1. Veicot savas funkcijas, Atlīdzības komitejai jāpieņem neatkarīgs spriedums, ievērojot integritāti.

9.2. Ja tiek izmantoti konsultanta pakalpojumi, lai iegūtu informāciju par atlīdzības sistēmu tirgus standartiem, Atlīdzības komitejai jānodrošina, lai attiecīgais konsultants vienlaikus nekonsultē attiecīgās uzņēmējsabiedrības cilvēkresursu departamentu vai izpilddirektoru, vai valdes locekļus.

9.3. Veicot savas funkcijas, Atlīdzības komitejai jānodrošina, lai katra izpilddirektora vai valdes locekļa atlīdzība ir samērīga ar citu izpilddirektoru vai valdes locekļu un uzņēmējsabiedrības pārējo personāla locekļu atlīdzību.

9.4. Atlīdzības komitejai jāziņo par funkciju izpildi akcionāriem un šai nolūkā jāpiedalās gada pilnsapulcē.

IV IEDAĻA**Nobeiguma noteikumi**

10. Dalībvalstis tiek aicinātas veikt vajadzīgos pasākumus, lai veicinātu šā ieteikuma piemērošanu līdz 2009. gada 31. decembrim.

Šajā sakarā dalībvalstis tiek aicinātas rīkot valstī apspriešanos ar ieinteresētajām personām par šo ieteikumu un paziņot Komisijai par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šo ieteikumu, lai Komisija varētu stingri uzraudzīt stāvokli un, pamatojoties uz to, novērtētu, vai vajadzīgi turpmāki pasākumi.

11. Šis ieteikums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2009. gada 30. aprīlī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks*

Siiem KALLAS

Abonementa cenas 2009. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 000 gadā (*)
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 mēnesī (*)
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 700 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 70 mēnesī
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 40 mēnesī
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 500 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, 2 izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 360 gadā (= EUR 30 mēnesī)
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

(*) Atsevišķi drukātie eksemplāri: 1 līdz 32 lappuses: EUR 6
33 līdz 64 lappuses: EUR 12
vairāk nekā 64 lappuses: cena pēc pieprasījuma

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Publikāciju biroja maksas izdevumi ir pieejami pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>